

ПЕРША СЕСІЯ МІСЬКОЇ РАДИ: ПРО ЩО ГОВОРИЛИ ОБРАНЦІ

стор. 8-9

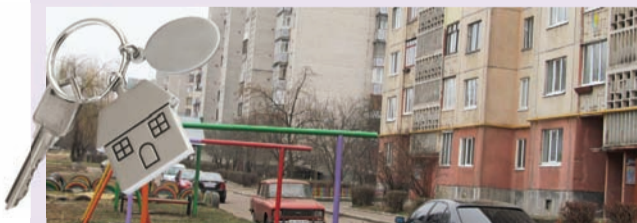
Х ПЕРСПЕКТИВИ

**«ВІРЮ, ЩО У ВАС ВСЕ ВДАСТЬСЯ»,
– ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
АТЛЕТИЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ КАРЕЛ
ПІЛЬНИЙ ПРО ЛУЦЬК**

стор. 4-5

Х САМ СОБІ ГОСПОДАР

**ПРАВО ВЛАСНОСТІ: ВІДЧУТТЯ,
ДО ЯКОГО ПОТРІБНО ЗВИКНУТИ**

Закон про приватизацію житлового фонду було ухвалено ще у 1991 році. З цього часу українці спромogliся перевести до 95% квартир у приватні руки. Втім, як свідчить практика, відчуття власності досі відсутнє у багатьох українців, які живуть саме в багатоповерхівках. Так, вони розуміють, що їхня квартира – це їхня фортеця, територія, яка є у приватній власності і яку потрібно захищати, яка потребує догляду і капіталовкладень. Утім все, що за порогом, за винятком килимка для ніг, їх не стосується.

стор. 6

Х ІСТОРІЯ

**ВІД ХОЛЕРНИХ ВОДОВОЗІВ ДО
АРТЕЗІАНСЬКИХ ГЛИБИН: ІСТОРІЯ
ЛУЦЬКОГО ВОДОГОНУ**

У попередній статті ішлося про те, що до Першої світової війни Луцьк мав чотири проекти водогону, але жодного з них так і не було реалізовано. У місті продовжували працювати водовози і водоноси, будували нові криниці й артезіанські свердловини.

стор. 11-12

X КРОКОМ РУШ

СЬОМА ХВИЛЯ
МОБІЛІЗАЦІЇ: КОГО ПРИЗИВАТИМУТЬ

У рамках сьомої хвилі мобілізації призиватимуть військовозобов'язаних із досвідом. Про це заявив речник Адміністрації Президента з питань АТО, полковник Олександр Мотузьяник.

«Це військовослужбовці, які вже брали участь у зоні бойових дій, які брали участь в антитерористичній операції, це військовослужбовці з бойовим досвідом. Крім того, це також буде залежати від тих військових частин, які потребуватимуть доукомплектування. Наприклад, якщо буде потрібно певну кількість танкістів, артилеристів, розвідників, піхотинців і так далі», – цитує Мотузьяника «РБК-Україна».

Водночас він не підтвердив, що сьому хвилю мобілізації точно буде оголошено.

«Потреба проведення чергової хвилі мобілізації визначатиметься в указі Президента. Вона залежатиме від військово-політичної обстановки як усередині країни, так і за її межами. По-друге, якщо буде рішення про проведення цієї мобілізації, то, звичайно ж, враховуватиметься досвід попередніх шести черг мобілізації», – зазначив спікер АПУ.

До слова, раніше в Генштабі заявили, що нова хвиля мобілізації припаде на лютий-березень 2016 року.

X КУЛЬТ/ART

ПОЛОЖИНСЬКИЙ
ПРЕЗЕНТУВАВ НОВИЙ
АЛЬБОМ І КЛІП

Фронтмен гурту «Тартак», лучанин Сашко Положинський оголосив про вихід нового альбому, що отримав назву «Ввічність».

До восьмої студійної платівки гурту увійшло 15 композицій. Шанувальники вже мають змогу прослухати нові пісні в інтернеті, а за бажання – й придбати.

«Вихід нового альбому на диску буде презентовано 20 грудня в київському клубі «Sentrum», – повідомив 43-річний Положинський у «Facebook».

Окрім того, днями в мережі з'явився перший повноцінний кліп ще одного музичного проекту Сашка Положинського «Був'є» на пісню «Голова».

X РЕФОРМА

ПОНАД 300
ПРАЦІВНИКІВ
ВОЛИНСЬКОГО УМВС –
ЗА БОРТОМ

У лавах правоохоронців Волині — «кадрові чистки». Нині звільнено 343 співробітники.

Про це стало відомо 18 листопада під час прес-конференції в ГУ Національної поліції у Волинській області, повідомляє Інформаційне агентство Волинські Новини.

Тимчасовий виконувач обов'язків начальника Головного Управління Національної поліції у Волинській області Петро Шпиґа повідомив, що понад триста правоохоронців уже звільнено. Частина з них звільнилася зі служби за власним бажанням, частина — за станом здоров'я, дехто пішов на пенсію. Однак були й такі, яких звільнили через незадовільне несення служби.

Решта працівників написали рапорти, щоб їх перевели в поліцію. До кінця 2016 року буде перехідний період. Усі підрозділи пройдуть тестування і атестації. Згодом цих людей буде переведено в поліцію, вони отримають значки й посвідчення нового зразка.

Нагадаємо, форма та значки УМВС будуть дійсні ще до кінця 2016 року.

X НИЧИЙНИЙ МАНДАТ

23-Й ОКРУГ: БПП ПРОДОВЖУЄ
ГРАТИ В ХОВАНКИ З ВИБОРЦЯМИ

Виборів у Маневецькому окрузі №23 не буде. Так вирішив Руслан Князевич, який є головою комітету Верховної Ради з питань правової політики та правосуддя, членом фракції «Блок Петра Порошенка «Солідарність» і представником Президента у парламенті.

Про це Князевич написав у відповіді на звернення виборців 23-го округу, які просили парламент допомогти прискорити проведення виборів в окрузі, повідомляє «Волинська правда».

Раніше «Хроніки» писали, що влада не признає проміжних виборів у Маневецькому окрузі №23, бо не знайшла кандидата, який міг би скласти гідну конкуренцію одному з лідерів партії УКРОП Ігорю Палиці. Він, як відомо, заявив про свою готовність балотуватися до парламенту від цього округу.

А нещодавно на адресу «Волинської правди» надійшов лист від виборців округу, в якому вони поділилися сканкопіїєю відповіді з Верховної Ради на їхнє звернення, підпи-

саною Русланом Князевичем.

Автори звернення просили парламент допомогти прискорити проведення виборів в окрузі №23, оскільки ця територія після трагічної загибелі Ігоря Єремеева не має свого повноважного представника у найвищому законодавчому органі країни.

Для цього потрібно лише юридично встановити факт припинення повноважень народного депутата Єремеева у зв'язку з його смертю. А вже згідно з законом «Про вибори народних депутатів», у разі смерті депутата-мажоритарника Центральна виборча комісія зобов'язана в 10-денний термін призна-

чити в цьому окрузі проміжні вибори.

Утім через місяць після смерті Ігоря Єремеева волиняни і всі українці дізналися, що ЦВК не признає проміжних виборів, бо не має довідки про смерть Єремеева.

«ЦВК може почати розглядати це питання, якщо надійде документ, що підтверджує смерть народного депутата. Це – свідоцтво про смерть. Такого документа немає, тому немає і підстав говорити про можливість оголосити позачергові вибори в цьому окрузі», – пояснив у коментарі інтернет-виданню «Левий берег» 16 вересня заступник голови ЦВК Андрій Магера.

Саме тому активні виборці 23-го округу звернулися до Верховної Ради. Здавалося б, хто, як не законодавець, може допомогти вирішити юридичну колізію, за якою померлого досі вважають живим. Тим паче, що законодавство, зі слів Магери, не зобов'язує родичів надсилати свідоцтво про смерть ані в апарат ВР, ані у ЦВК.

Але замість того, щоб врегулювати механізм дострокового припинення повноважень народного депутата, який через зміни до Конституції 2014 року вже не передбачає потреби ухвалення Верховною Радою у разі смерті депутата окремого рішення, або ж просто скористатися Трудовим кодексом, законодавці із фракції «Блок Петра Порошенка «Солідарність» продовжують гратися із виборцями в хованки. То кажуть, що не можуть встановити юридично факт смерті людини, яку поховали ще в середині серпня, то стверджують, що в разі припинення Верховною Радою повноважень померлого нардепа його колеги вийдуть за рамки своїх повноважень.

X ВЕЛИКА ПОЛІТИКА

НАРДЕП ПРОТИ ГУБЕРНАТОРА:
ГУЗЬ ВИМАГАЄ ЗВІЛЬНИТИ ГУНЧИКА

Депутат Верховної Ради, лучанин Ігор Гузь заявив, що Волинь і волиняни заслуговують на кращого губернатора, аніж нинішній очільник області Володимир Гунчик. Більше того, нардеп звернувся до Президента Петра Порошенка із проханням-вимогою підшукати для Волинської облдержадміністрації нового голову.

Про це представник «Народного фронту» 25 листопада заявив із трибуни парламенту.

Ігор Гузь наголосив, що розпочинає публічну кампанію щодо звільнення губернатора Волині, який, до слова, очолює у краї партійний осередок Блоку Петра Порошенка «Солідарність».

На думку народного обранця, Гунчику за майже півтора року не вдалося забезпечити динамічного розвитку області, залучити інвестиції та взятися за серйозний розвиток виробництва.

«Не можна все списати на війну та кризу. Управління областю – це не управління заводом!» – заявив народний депутат.

Окрім того, на Володимира Гунчика волинський нардеп покладає відповідальність і за «бурштинову лихоманку» на Волині.

«Саме з початку каденції нинішнього голови облдержадміністрації бурштинова тема почала розвиватися та переросла в національну загрозу з можливим створенням «бурштинових народних республік». Голова ОДА втратив контроль за ситуацією, адже саме він як представник Президента відповідальний за ситуацію в області. Можливо, тому, що Гунчик «в темі» чи «в долі?» – висловився Ігор Гузь.

Також з парламентської трибуни було озвучено і про постійні конфлікти з майданівськими та волонтерськими середовищами.

«Натомість пан Гунчик формує на Волині списки «Нашого краю» та Аграрної партії, де зібралися одіозні экс-регіонали. Відповідно, «протягує» перших до обласної ради, формуючи таким чином союз з місцевими апологетами Януковича», – наголосив парламентар.

Згадав Ігор Гузь і про неодноразові конфлікти з представниками місцевих засобів масової інформації, закритість та небажання йти на діалог, спробу «нагнути» окремі видання.

Нардеп довів до відома й те, що нинішній губернатор Волині не спромігся провести бодай однієї зустрічі із депутатами Верховної Ради, обраними волинянами.

«Жодного разу за рік голова ОДА не зібрав волинських депутатів, не обговорив спільну стратегію, не узгодив плану загальних дій. Одна кулуарщина, підстави, протидії», – написав Гузь.

Насамкінець Ігор Гузь запевнив, що нікого не любить на посаду голови Волинської облдержадміністрації, мовляв, з цим має визначитися Президент. Парламентар пояснив, що мовчати вже несила, і подальший перебіг подій буде залежати саме від дій Президента.

«Пане Президенте, якщо не приймете кадрових змін, на Волині буде гаряче», – майже пригрозив Гузь.

X АВТО

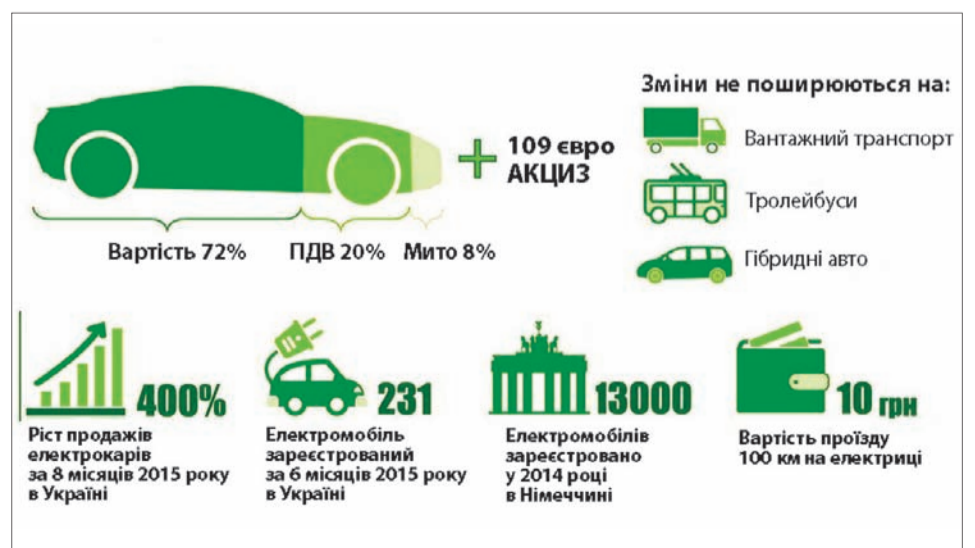
Верховна Рада України ухвалила законопроект, який скасовує ввізне мито на транспортні засоби, оснащені електричними двигунами.

За законопроект №1647 проголосували 233 народні депутати, пише «Економічна правда».

Згідно із пояснювальною запискою, законопроект розроблено з метою охорони навколишнього природного середовища, забезпечення енергетичної незалежності України, спрощення доступу українського населення до новітніх розробок та технологій, покращення якості та зменшення вартості пасажирських перевезень в Україні.

Завданням законопроекту є створення передумов для зменшення вартості, а відповідно – і популяризації електромобілів в Україні.

Водночас ВР відмовилася підтримувати законопроект №1912, який передбачає тимчасове, до 1 січня 2020 року, звільнення від оподаткування ПДВ електромобілів, які ввозяться.

РАДА ЗВІЛЬНИЛА ВІД ВВІЗНОГО
МИТА ЕЛЕКТРОМОБІЛІ

Х ГАМАНЕЦЬ

НОВІ РАХУНКИ ЗА ГАЗ: ЯК З НИМИ РОЗІБРАТИСЯ?

У грудні споживачі природного газу Волині отримають рахунки нового зразка з розрахунками за використане паливо у листопаді. Зміни у платіжках створені для зручності клієнтів та дозволять краще орієнтуватись у здійсненні нарахувань.

У прес-службі ПАТ «Волиньгаз» розповідають, що запорукою коректного розрахунку плати за спожите блакитне паливо єчасне надання показань лічильника газу. Обчислення розміру плати для кожного споживача здійснюється автоматизовано, виходячи з наявних показань лічильника станом на останні дні поточного місяця. Томучасна передача інформації про обсяги спожитого енергоресурсу значно мінімізує можливість помилки або неточностей при розрахунку оплати.

У структурі пояснюють, що споживачі самостійно знімають показники своїх лічильників станом на перше число кожного місяця та подають у газову компанію (м. Луцьк, вул. І. Франка, 12). Це можна зробити кількома способами:

1. Зареєструвавшись в «Особистому кабінеті» на сайті 104.ua.
2. Зателефонувавши до Контакт-центру за номером (0332) 280-104.
3. Написавши листа на електронну пошту contact@vl.104.ua.
4. Надіславши показники лічильника смс-повідомленням на номери: (067) 364-7-104 та (050) 384-7-104.

Текстове повідомлення має мати наступний вигляд: «0200xxxxxx (пробіл)

11111», де: 200xxxxxx – номер вашого особового рахунку, 11111 – ваш поточний показник лічильника.

Не отримавши фактичні показники вчасно (до 5 числа включно), обсяг спожитого газу компанія розрахеє самостійно, і саме на цей обсяг буде виписано рахунок споживачу. Споживач отримає рахунок до 15 числа місяця, наступного за розрахунковим. Якщо споживач не згідний з ним, то він може самостійно внести фактичні показники свого лічильника у відривний талон, який додається до рахунку, і розрахуватися за спожите паливо.

Якщо споживач рахунку не отримав, він знімає показники лічильника та самостійно розраховує суму до сплати. Сплатити за газ треба до 25 числа поточного місяця. Якщо споживач отримав рахунок, у якому вказано розрахункові,

а не фактичні обсяги спожитого природного газу, це означає, що газорозподільне підприємство не отримало вчасно фактичні показники лічильника такого споживача.

«У такому разі споживачу не потрібно панікувати. Треба просто вказати у відривному талоні рахунку показники свого лічильника, дату їх зняття та сплатити за газопостачання суму за внесеним показником. Фактичні показники лічильника, які споживач вкаже у талоні, потрапляють в автоматизовану програму обліку. На їх основі автоматично проводиться перерахунок спожитого газу та заборгованості за нього. Результати проведеного перерахунку будуть враховані при формуванні рахунку в наступному місяці», — пояснює директор ТЗОВ «Волиньгаз Збут» Микола Тишук.

Х АКЦІЯ

«ПОДАРУЙ ДИТИНІ РАДІСТЬ»

До Дня святого Миколая у Луцьку стартувала акція «Подаруй дитині радість».

Її організувала громадська організація «Фундація розвитку громад» спільно із Мальтійською службою.

«Історія нашої співпраці та проведення різноманітних благодійних акцій спільно з Мальтійською службою триває вже більше десяти років. Незважаючи на скрутні часи, ми завжди активно брали участь у передріздвяних заходах, так само і цього року плануємо долучитися до ініціативи пані Віри та пана Гюнтера Блеккерів та постаратися, щоб радість та увага не обійшли стороною дітей, для яких готують подарунки від святого Миколая», — розповів голова ВОГО «Фундація розвитку громад» Роман Михальчук.

Акція відбувається під гаслом «Допомагаючи іншим, ми допомагаємо собі». До 17 грудня включно триватиме збір солодощів, фруктів, іграшок та коштів. Виручені гроші будуть спрямовані на закупівлю подарунків.

Усі зібрані речі напередодні свята організатори особисто привезуть у дитячі будинки, а також підготують театралізовані новорічні вистави.

Принести іграшки та солодощі можна за адресами: вул. Стрілецька, 43; вул. Карбишева, 1, оф. 414; вул. Кафедральна, 17.

Зробити пожертву з позначенням «Подаруй дитині радість» можна на р/р 26009055504051, «ПАТ КБ Приватбанк», МФО 303440, ЄДРПОУ 37707135.

Х ІНІЦІАТИВА

ДЛЯ ОБЛИЧЧЯ ЛУЦЬКИХ ВУЛИЦЬ ХОЧУТЬ СТВОРИТИ «БРЕНДБУК»

Для того аби впорядкувати зовнішній вигляд фасадів будинків, вітрин, вивісок та реклами, у Луцьку хочуть створити спеціальне положення на кшталт «брендбука».

У рекламній сфері брендбук – це певні нормативи, які у кольоровій, дизайнерській, стильовій гамі відповідають концепції певного заходу, компанії, події.

Громадські активісти Анатолій Котлюк та Антоніна Клімішина пояснили, що ініціатива створення такого нового положення виникла через перенасичення центру міста зовнішньою рекламою, яскравими фасадами та вивісками, що дисонують із зовнішнім виглядом будинків.

«Центр міста закиданий яскравими плямами, і я боюся собі уявити, що думають туристи, які сюди приїждять, яким показують Луцьк як місто із понад тисячолітньою історією, а по факту вони бачать совдепівський несмак», — зазначає Котлюк.

Активісти навіть створили петицію із вимогою впорядкувати зовнішній вигляд центру міста. Ініціатива набрала потрібну кількість голосів для розгляду у виконавчих органах влади.

Оскільки й у органах влади нині виносять проект концепції розміщення вивісок загалом у Луцьку, а не лише в його центрі, то активісти сподіва-

ються спільними зусиллями із архітекторами, художниками-урбаністами, чиновниками та громадськими діячами розробити певне нове положення, яке регулювало б як вигляд зовнішньої реклами, так і вивісок, і навіть фасадів.

Активісти кажуть, що хотіли би долучити до розробки такого положення фахівців, а також молодь, наприклад, із Луцького національного технічного університету, де навчаються студенти відповідних спеціальностей.

«У світі подібні документи, програми, концепції, які зобов'язують міста, що мають історичні пам'ятки, під час ремонту та реставрації фасадів, розміщення зовнішньої реклами, вивісок, враховувати оцю історичність. Ці правила уніфіковані для країн Ради Європи, для інших організацій, у тому числі вони мають бути обов'язкові і в Україні. Однак про них ніхто не знає і тому їх нехтують. Цими правилами свого часу скористалися Львів та Вінниця, аби напрацювати власні програми зовнішньої реклами у місті. З нуля вигадувати велосипед не потрібно, а просто застосувати їх у наших умовах та реаліях», — пояснює громадська активістка Тетяна Ленартович.

Надалі активісти планують влаштувати зустрічі із чиновниками з метою обговорення проекту нової концепції.

Х ТАБУ

ПОЛІЦЕЙСЬКИМ ЗАБОРОНИЛИ СІДІТИ В «ОДНОКЛАСНИКАХ» І «ВКОНТАКТІ»

Українським поліцейським заборонили мати акаунти в російських соцмережах. Про це повідомив речник Міністерства внутрішніх справ Артем Шевченко в коментарі «ЛІГА.net».

Розпорядження поки стосується сторінок в «Однокласниках» і «ВКонтакте». Заборона не торкнулася популярних американських соцмереж «Facebook» і «Twitter».

Шевченко додав, що поліцейським також заборонили обговорювати в своїх профілях інформацію, пов'язану зі службовою діяльністю. Такі обмеження пов'язані з нещодавнім скандалом навколо поліцейських і їхніх образливих публікацій проти активістів Євромайдану.

Х ІДЕОЛОГІЧНО

У ПАСПОРТАХ РОСІЙСЬКУ МОВУ ХОЧУТЬ ЗАМІНИТИ НА АНГЛІЙСЬКУ

Президент України Петро Порошенко відповів на петицію, у якій вимагали скасувати норму щодо дублювання інформації у паспортах українців російською мовою.

Порошенко запевнив, що підтримує обурення українців та запропонував замінити в українських паспортах російську мову на англійську.

«Ураховуючи патріотичну позицію підписантів, а також прагнення українського суспільства до інтеграції в Європейський Союз, вважаю за необхідне дублювання друкованої інформації в паспорті громадянина України російською мовою замінити на англійську мову як мову міжнародного спілкування», — зазначив Президент.

Так, Петро Порошенко звернувся до Кабінету Міністрів з пропозицією забезпечити внесення відповідних законодавчих змін.

Варто зазначити, що раніше повідомлялося про те, що із 1 січня 2016 року замість нинішніх паспортів громадянина України почнуть оформлювати нові пластикові ID-картки, що замінюватимуть внутрішній паспорт.

Х ДЕМОКРАТІЯ

МІНОСВІТИ ХОЧЕ, АБИ СТУДЕНТІВ У ГУРТОЖИТКИ ПУСКАЛИ ЦІЛОДОВО

Міністерство освіти та науки України закликає не порушувати права осіб, які проживають у студентських гуртожитках.

Про це повідомляє прес-служба відомства.

МОН рекомендує вищим навчальним закладам переглянути внутрішні нормативні документи, що регламентують проживання в гуртожитках. Зокрема, в частині забезпечення цілодобового безперешкодного доступу до приміщень студентських гуртожитків.

X ОСОБЛИВІ ЛЮДИ

Інформаційне агентство
Волинські Новини

Батьки особливих дітей об'єднуються в громадські організації, проте розв'язувати спільні проблеми їм все одно складно, бо немає належної підтримки від влади. Як наслідок, на їхні плечі лягає плата за оренду приміщення, комунальні послуги, оплата праці педагогів. Однак вирішення проблеми є – створення спільного соціального центру, проект якого і кошти на який вже також є.

ВЛАСНИМ КОШТОМ

Голова громадської організації «Янголята» Юлія Поліщук розповідає, яким проблемам доводиться, по суті, самотужки давати раду батькам особливих дітей. З її слів, відсутність приміщення, педагогів – найгостріші проблеми, а малюкам потрібна соціальна адаптація, аби не розвивалися комплекси. І на все це доводиться витратити лише власні кошти.

«Це наші маленькі громадяни, які є незахищеною верствою населення, як і їхні батьки. Якщо дитина має інвалідність, то звичайно вона не перебуває у колективі. Найгірше починається після дошкільного навчального закладу. А далі – школа. Це здебільшого індивідуальне навчання. За таких умов дитину відсторонюють від соціуму. Так само відстороненою стає і мама, яка доглядає за малечюю», – розповідає Юлія Поліщук.

Робота організації будується лише на власних силах та допомозі благодійників. Наразі «Янголята» винаймають приміщення на проспекті Волі чотири рази на тиждень по годині. З цього приводу, каже Юлія Поліщук, вже звертали у Луцьку міську раду до градоначальника Миколи Романюка, але поки питання не залагоджено.

«Ми організуємо музичну та ігрову терапію – поки це те, на

У ЛУЦЬКУ МОЖЕ З'ЯВИТИСЯ ЦЕНТР СОЦІАЛІЗАЦІЇ ТА АДАПТАЦІЇ

Згідно з даними управління охорони здоров'я міської ради, у Луцьку – 931 дитина з інвалідністю

З її слів, розв'язанням проблеми може стати соціальний центр, на базі якого могли б об'єднатися громадські організації, які виховують особливих дітей.

ПРИВАТНА ІНІЦІАТИВА

Варто зазначити, що такий центр вже хотіли звести раніше. І зробити це можна було за два роки, запевняє голова правління Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Олександр Товстенюк. Свого часу він розповідав, що приміщення на вулиці Бенделіані можна було б облаштувати для особливих дітей. А вже постійне перебування дитини вдома негативно впливає на її розвиток. Щоб збудувати та-

кий центр, на думку Товстенюка, потрібна лише воля чиновників Луцької міської ради.

«Я вважаю, що ініціатива має бути від міської влади. І це має бути поетапна робота. Спочатку є мета, потім має бути проект, в який мають бути вкладені кошти, далі – почергова реалізація. Зауважу, що такий проект уже є, ми його розглядали. Втім унаслідок невзаємодії з міською радою ми не змогли його втілити. На вулиці Бенделіані є підходяще приміщення, Фонд пропонував здійснити реконструкцію і зробити там центр соціалізації та адаптації для людей з особливими потребами, які могли би там займатися й мали можливість проводити час та чимось себе зайняти. Такий проект є, тому, якщо міська рада спільно з Фондом захоче його реалізувати, то за рік-два його можна спільно збудувати», – наголосив Олександр Товстенюк.

До слова, понад десяток громадських організацій, які працюють з дітьми та молоддю з інвалідністю, не у повній мірі забезпечені належною матеріально-ресурсною базою. Причин цьому кілька: фінансування організацій із членських внесків, благодійних коштів; відсутність власних приміщень для здійснення статутної діяльності; залучення волонтерів до роботи на безплатній основі; брак належного досвіду залучати грантові кошти.

ПОТРЕБА В СПЕЦІАЛІСТАХ

Нагальною проблемою залишається залучення до роботи з особливими дітьми спеціалістів, які знають про спеціальних корекційних методиках, мають освіту дефектологів, реабілітологів.

Година приватних занять в та-

ких спеціалістів у Луцьку вартує від 50 до 100 гривень. Таких занять для особливих дітей потрібно щонайменше кілька на тиждень. Враховуючи цей факт, багато сімей не мають змоги оплатити послуги фахівців. Голова Волинської обласної громадської організації батьків дітей з синдромом Дауна та іншими порушеннями розвитку «Даун синдром» Олена Мельник зіткнулася з тією ж проблемою, що й інші громадські організації – відсутністю належної підтримки від влади.

«Наприклад, наша організація опікується дітьми з розумовою відсталістю. Зауважу, що ми – просто громадська організація, але довелось взяти на себе функції соціально-реабілітаційних центрів. Ось у інших містах України є для цього спеціальні заклади, які мають фінансування від влади. Так виходить, що в Луцьку малими дітьми займаються, а от старшими – ні. У нашій громадській організації є 70 учасників, серед яких багато вже повнолітніх. А цим людям теж потрібна увага, щоб вони чимось займалися», – пояснює жінка.

«Поки ми орендуємо приміщення за гривню на рік, проте на наших плечах величезний тягар – комунальні послуги. Раніше ми платили більш як тисячу гривень за місяць. Які ж прийдуть нові платіжки в період опалювального сезону – навіть не уявляю. Тому віддавати за це кошти – теж проблемно, їх просто немає. І з цього приводу ми зверталися в Луцьку міську раду, але відповіді ще не маємо, питання в процесі. Якби у нас створили центр, де могли б розташуватися усі діти-інваліди, де із ними могли б працювати – було би просто чудово, адже аналогів в Україні ми не бачили», – наголосила Олена Мельник.

X ПЕРСПЕКТИВИ

«ВІРЮ, ЩО У ВАС ВСЕ ВДАСТЬСЯ», – АТЛЕТИЧНОЇ АСОЦІАЦІЇ КАРЕЛ

Дарина ГОГОДЗА

Протягом останнього року розвиток та популяризація легкої атлетики на Волині помітно зросли. «Королеву спорту» називають наймасовішим видом фізичної активності у світі, який дозволяє розвиватися як професійним спортсменам, так і любителям, які хочуть бути здоровими та витривалими. Завдяки підтримці та розумінню небайдужих меценатів спорт стає доступним і для волинян.

Напрацювання області й Луцька зокрема у цій сфері днями оцінювали перші особи держави у спортивній галузі та представники євроспільноти. Гості прибули до області на запрошення Федерації легкої атлетики України, яка 20-21 листопада провела у місті засідання виконкому і конференцію. До Луцька, крім членів виконкому ФЛАУ, приїхали президенти усіх обласних легкоатлетичних федерацій, а також відомі у минулому спортсмени.

Європейським гостем Луцька став почесний віце-президент Єв-

ропейської атлетичної асоціації Карел Пільний з Чехії.

Обласний центр Волині не випадково обрано місцем зустрічі найвпливовіших осіб української «королеви спорту», адже 2015 рік дав потужний імпульс у розвитку цього виду спорту в Луцьку та Волинській області.

Президент Федерації легкої атлетики Волині Володимир Рудюк зазначив, що донедавна великі чемпіонати оминали Волинь. Та вже цього року область стала флагманом розвитку легкої атлетики краю завдяки підтримці і розумінню потреби у розвитку «королеви спорту» у Фонді Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Як відомо, центральний стадіон міста «Авангард» реконструювали відповідно до міжнародних норм. Споруда претендує на Міжнародний сертифікат другого класу. Поряд із нею нині будують великий фітнес-центр мережі «Sport Life». Як тренувальна база діє оновлений стадіон Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Окрім цього, Фонд долучився до будівництва спортивних майданчиків для вуличних тренувань, ремонту легкоатлетичних до-

ріжок у районах області, допоміг в організації змагань всеукраїнського рівня. А відповідно до Меморандуму, який підписали голова правління Фонду Олександр Товстенюк та директор ДЮФШ ФК «Волинь» Андрій Коротаєв, найталановитіші юні футболісти «Волині» отримуватимуть стипендії від Фонду.

Президент Федерації легкої атлетики у Волинській області Володимир Рудюк зазначив, що «королева спорту» в області має нині велику підтримку. Втім це, своєю чергою, і неабияка відповідальність, аби наповнити споруди спортсменами, проводити змагання відповідного рівня. Зі слів Рудюка, обласна Федерація уже веде перемовини з такими містами, як Брест (Білорусь), Замость, Люблін (Польща) про підписання двосторонніх угод про співпрацю.

«Ми готові приймати навчальні збори як від областей, так і збори національної збірної, готові приймати Чемпіонат України», – пояснив він.

Поділився враженнями від побаченого і представник Європейської атлетичної асоціації Карел Пільний. Він зазначив, що ще 25

Олександр Товстенюк, Володимир Рудюк та Карел Пільний говорять про перспективи Луцька як центру «королеви спорту»

✘ СПРАВИ КОРУПЦІЙНІ

Інформаційне агентство
Волинські Новини

Попереднє керівництво одного з найбільших комунальних підприємств міста допустило розтрати коштів через завищення вартості й обсягів виконаних робіт та орендувало елітні автівки у фізичних осіб, і це попри те, що мало у користуванні інші автомобілі.

Низку порушень виявили завдяки перевіркам, які здійснювала Держфінінспекція за зверненнями представників трудового колективу «Луцьктепло».

Так, Державна фінансова інспекція України розглянула звернення голови ініціативної групи працівників ДКП «Луцьктепло» Володимира Федотова від 11 вересня 2014 року про можливі порушення фінансової дисципліни на ДКП «Луцьктепло».

До слова, про корупційні схеми на підприємстві депутатам Луцької ради повідомляли працівники підприємства під час сесії у травні цього року. Йшлося про встановлення неякісних віконних рам замість склопакетів під час ремонту котельні та списання палива на автомобіль, який нікуди не виїздив. Вони наголошували на потребі створення тимчасової комісії з перевірки діяльності підприємства.

Втім обранці луцької міської громади так і не наважилися створити тимчасову комісію, яка перевірила б діяльність підприємства.

ЗАВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ
ТА ОБСЯГІВ РОБІТ

Попередню Держфінінспекція такі здійснювала у 2012 та 2014 роках ревізії фінансово-господарської діяльності підприємства за періоди з 1 січня 2010 до 30 квітня 2012 року та з 1 травня 2012 до 31 січня 2014 року відповідно. Тоді перевіркою використання підприємством коштів на проведення ремонту котельні (димових труб), тепломереж, будівництва адмінприміщення (надбудова) встановлено завищення вартості виконаних робіт на суму

ДКП «ЛУЦЬКТЕПЛО»: ШО ВИЯВИЛИ ПЕРЕВІРКИ ДЕРЖФІНІНСПЕКЦІЇ

146,3 тисячі гривень. Окрім цього, залучені спеціалісти-верхолази провели контрольні обміри виконаних робіт із капітального ремонту та фарбування димової труби котельні на вулиці Боженка, 34 у Луцьку та встановили завищення обсягів виконаних робіт на загальну суму 253,6 тисячі гривень.

Доречно зазначити, що у вересні цього року Луцький міськрайонний суд засудив підприємця, який свого часу здійснював капітальний ремонт на одній із котельні ДКП «Луцьктепло» та робив надбудову четвертого поверху адмінбудівлі підприємства. Підприємець обійшовся лише незначним штрафом, оскільки підписав з ДКП «Луцьктепло» угоду про примирення, яку в подальшому затвердив Луцький міськрайонний суд. Згідно з цією угодою, підприємця зобов'язали до 1 листопада 2015 року повернути кошти в сумі 53 276 гривень, або ж виконати роботи чи поставити товари на таку ж суму. Окрім цього, його змусили сплатити штраф у розмірі 850 гривень, утім навіть не позбавили права провадити підприємницьку діяльність.

СКОРОЧЕННЯ
ЧИ НОВІ ПОСАДИ
ДЛЯ УПРАВЛІНЦІВ

Оскільки ДКП «Луцьктепло» є одним з найбільших комунальних підприємств міста, ще нещодавно там налічувалося до тисячі штатних одиниць, активне скорочення яких розпочали два роки тому. Втім скорочення робітників не завадило вводити нові штатні одиниці в апараті управління.

Як встановили в Держфінінспекції, за станом на 1 січня 2014 року штатним розписом підприємства було передбачено працівників у кількості 944,6 одиниць з місячним фондом заробітної плати на суму 2989,4 тисячі гривень.

З метою приведення чисельності працівників основної діяльності до рівня, затвердженого Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері комунальних послуг, було скорочено 150,3 штатні одиниці, з них 118,45 – робітники та 17,8 – штатні одиниці керівників, фахівців, технічних службовців.

Водночас у період з 1 січня 2013 року до 1 січня 2014 року, відповідно

до затвердженого штатного розпису та внесених змін до нього, введено 14 штатних одиниць (4 робітники та 10 працівників апарату управління).

АВТОПАРК
ПІДПРИЄМСТВА ТА
ОРЕНДА ЕЛІТНИХ АВТО

ДКП «Луцьктепло» має доволі значний автопарк – під час перевірки встановили, що на його балансі обліковується 38 одиниць транспортних засобів: 29 вантажних, 8 легкових автомобілів та один автобус. Із наявних транспортних засобів автомобіль моделі ІЖ 64-56 за період, що ревізувався, не використовували через непридатний стан, він підлягав списанню.

Водночас підприємство орендувало у фізичних осіб низку автомобілів, серед яких – недешеві авто представницького класу. У період з 1 травня 2012 року до 30 січня 2014 року ДКП «Луцьктепло», згідно з договорами на оренду автомобілів, укладеними з фізичними особами, орендувало 12 автівок. За оренду автотранспорту підприємство сплатило 132,2 тисячі гривень, крім цього, здійснило витрат на ремонт та технічне обслуговування на загальну суму 88,4 тисячі гривень.

Варто зауважити, що під час сесії міськради у вересні цього року депутат Андрій Осіпов повідомив про те, що низку автівок використовували для поїздок за кордон. Виїзди здійснювали на авто наступних марок: Skoda super elegance (АС 2973 ВС, власник – ТОВ «Бріс» ЛТД, орендовано ДКП «Луцьктепло»); Daewoo Lanos (АА 9886 КО, власником авто у 2011 році було ТОВ «Райфайзен лизинг банк Аваль», керівник Спихаль-

ський Михаль Войцех); BMW 750 (АС 0099 АМ, власник – Киричок Валентина Григорівна).

СТЯГНЕННЯ
З КЕРІВНИКА
ТА КРИМІНАЛЬНІ
ПРОВАДЖЕННЯ

Згідно з результатами проведеного в 2014 році контрольного заходу, тогочасного директора ДКП «Луцьктепло» Олександра Киричука притягнули до адміністративної відповідальності за статтею 164-2 КУпАП (приховування в обліку валютних та інших доходів, непродуктивних витрат і збитків, відсутність бухгалтерського обліку або ведення його з порушенням установленого порядку, внесення неправдивих даних до фінансової звітності, неподання фінансової звітності, несвоєчасне або неякісне проведення інвентаризації грошових коштів і матеріальних цінностей, порушення правил ведення касових операцій, перешкоджання працівникам державної контрольно-ревізійної служби у проведенні ревізій та перевірок, нежиття заходів із відшкодування з винних осіб збитків від недостач, розтрат, крадіжок і безгосподарності).

Про результати ревізії фінансово-господарської діяльності поінформували Луцьку міську раду. Матеріали проведеної у 2014 році ревізії передали до УБОЗ УМВС України у Волинській області. Окрім цього, про результати зазначеної ревізії поінформовано прокуратуру Волинської області, УДСБЕЗ УМВС України у Волинській області, Луцький МВ УМВС України у Волинській області та УСБУ у Волинській області.

За результатами розгляду матеріалів Луцьким МВ УМВС України у Волинській області та УБОЗ УМВС України у Волинській області порушено кримінальні провадження від 1 серпня 2014 року та від 3 липня 2014 року відповідно за ознаками, передбаченими частиною 1 статті 367 та частиною 4 статті 191 Кримінального кодексу України (привласнення чи розтрат чужого майна у великих розмірах, яке було ввірене особі чи перебувало в її віданні).

ВІЩЕ-ПРЕЗИДЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ
ПІЛЬНИЙ ПРО ЛУЦЬК

років тому в його рідній Чехії було лише вісім стадіонів для занять легкою атлетикою, подібних до луцького. Нині їх – сотня. Гість із Чехії сподівається, що Україна досягне такого рівня. Більше того, на думку Карела Пільного, Луцьк певною мірою випереджає розвиток у цьому напрямку, адже тут вкладає кошти у спорт не муніципалітет, а приватний інвестор.

Хоча у Чехії 25 років тому в першу чергу зацікавлені в розвитку спортивних баз висловлювали муніципалітети міст, адже розуміли, що за цим – здоров'я майбутніх поколінь. В Україні ж, як відомо, фінансування спортивного сектору частогусто відбувається за залишковим принципом і вся надія на меценатів, спонсорів та приватних інвесторів.

«Мені подобається те, що ви робите, – звернувся Карел Пільний до представників волинської федерації легкої атлетики та інвесторів спортивних арен. – Тому що це потрібно для розвитку легкої атлетики, яка потребує належної бази. Якщо бази немає, то, звісно, можна бігти й по лісі, втім це не створює комплекс для занять легкою атлетикою. Те, що я бачив, що тут побудовано, – це

краса, яку я не очікував побачити. Я бачу, що тут є не лише можливість для проведення чемпіонату українського рівня, а й змагань європейського рівня для юніорів».

Утім, додає гість, Луцьку потрібно розвивати не лише спортивну, а й міську інфраструктуру для того, щоб організувати змагання міжнародного рівня. Тобто магі належні готельні комплекси, забезпечувати харчування, розваги як для спортсменів, так і для глядачів. Це, своєю чергою, дасть можливість приймати туристів, відтак – розвивати економіку.

«Легка атлетика сьогодні – це комплекс. Це не лише тренування для Олімпійських змагань. Та легка атлетика, яку ми розвиваємо, – це передусім здоров'я нації, дітей, які не лише ходять до школи, вчать, а й бігають. Для цього треба мати гарну базу, людей, які будуть старатися: тренерів, організаторів, суддів. Вірю, що у вас все вдасться», – поділився думками гість.

Погоджується з думками колеги й перший заступник міністра молоді та спорту України, президент Федерації легкої атлетики України Ігор Гоцул, який зазначив, що най-

головніше у спортивному розвитку Волині – це популяризація спорту і здорового способу життя серед волинян. Тобто того, що і нині відбувається в області.

«Волинь отримала неймовірний шанс для розвитку. І тишить те, що наші колеги тут використовують цей шанс повною мірою. Як наслідок, діти приходять в секції, дорослі приходять на стадіон і починають міркувати такими категоріями, як здоровий спосіб життя. І це найважливіше. Нові стадіони, спортивні об'єкти є запорукою того, як буде розвиватися регіон і місто. Сьогодні модно говорити про європейський вибір, але здебільшого це звучить декларативно. Втім це і є той рух в Європу, справжні речі, які до Європи наближають. Я сповнений подяки Федерації, яка живе цим, і Фонду, завдяки якому такі можливості створилися», – пояснив він.

Посадовець каже, що гарну ініціативу завжди радо підтримають. Адже якщо є ентузіазм, професіоналізм, то варто очікувати на допомогу. Саме це, зі слів посадовця, і вплинуло на рішення обрати Луцьк містом для проведення Чемпіонату України в 2016 році.

Стадіон «Авангард» – окраса для занять легкою атлетикою у Західній Україні

«Це приклад того, як люди захотіли і стали лідерами. І ми таку ініціативу підтримуватимемо. Тому не пишть мені листів, що комусь незручно в Луцьк їхати на Чемпіонат. Чемпіонат України наступного року буде в Луцьку. Якщо комусь незручно – реалізуйте такі проекти вдома і будемо їздити до вас також», – звернувся Ігор Гоцул до учасників конференції.

Виконавчий директор Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк» Орест Маховський пояснив, що Фонд спільно з однодумцями намагається зробити все можливе, аби Волинь сприймали як перспективну область, що розвивається у різних напрямках. За 11 місяців поточно-

го року Фонд інвестував у спорт близько 30 мільйонів гривень, більшу частину цих коштів витратили на розвиток легкої атлетики.

«Мотивація такої нашої роботи проста: засновник Фонду Ігор Палиця і команда Фонду переконані, що здоровий спосіб життя, фізична культура та спорт є основою здорової нації. Ми дуже хочемо вивести нашу молодь, дітей із задвірок, від згубних звичок: куріння, алкоголю, наркоманії, інтернету», – пояснив він.

Орест Маховський також розповів, що нині Фонд проходить стадію ребрендингу і намагається поширювати свою дію не лише на Луцьк, а й на райони.

ПРАВО ВЛАСНОСТІ: ВІДЧУТТЯ, ДО ЯКОГО ПОТРІБНО ЗВИКНУТИ

Тетяна ГРІШИНА

Закон про приватизацію житлового фонду було ухвалено ще у 1992 році. З цього часу українці спромогли перевести до 95% квартир у приватні руки. Втім, як свідчить практика, відчуття власності досі відсутнє у багатьох українців, які живуть саме в багатоповерхівках. Так, вони розуміють, що їхня квартира – це їхня фортеця, територія, яка є у приватній власності і яку потрібно захищати, яка потребує догляду і капіталовкладень. Утім все, що за порогом, за винятком килимка для ніг, їх не стосується.

Така ситуація, наголошують експерти, – прогалина державної інформаційної політики і є однією з причин кризи в житлово-комунальному господарстві. Ту ситуацію, яку ми нині спостерігаємо у житловому фонді, спричинило у тому числі банальне незнання юридичних тонкощів.

ЗМІНА ОРІЄНТИРІВ

Радник із правових питань Проекту ІFC «Енергоефективність у житловому секторі України» Зоя Гопцій наголошує, що закон про приватизацію житлового фонду було ухвалено ще у 1992 році. Саме тоді українці почали переходити не лише на папері, а й ментально до поняття приватної власності, приватизовуючи житлову площу. Утім ані державні органи, ані органи місцевого самоврядування не проводили належну інформаційну політику, яка стимулювала б населення не просто оформляти свої квартири, а й дбати про приватну власність, цікавитися, яких саме прав та обов'язків вони набули.

Відтак жила і навіть процвітала думка у суспільстві, закарбована ще за радянських часів, що держава щось винна своїм громадянам, має намір цю винну закладати, а такий туманний орган, як жек, зробить капітальний ремонт багатоповерхівки. Час минав, та ситуація змінювалася у ще гірший бік. Адже будівництво багатоповерхівок відбувалося у 70-80-х роках. Надалі у 90-х спостерігався занепад у цій сфері.

Таким чином, на сьогодні житловий фонд, який бере коріння з Радянського Союзу, катастрофічно застарів. Будинки не відповідають економічним вимогам ціни на тепло, та й зрештою представляють так званий «советський стандарт», тобто їх зводили за колишніми домобудівельними нормами, хиби яких наводять жах на усіх, хто вирішив ремонтувати оселю, рівняти стіни та підлогу. Не кажучи вже про те, що частина будинків, зокрема і в Луцьку, є збудованими жителями самостійно, так званими самобудами.

Водночас, пояснює Зоя Гопцій, у той момент, коли громадяни приватизували квартиру, то стали і співвласником багатоквартирного будинку, тобто отримали частку власності на ліфт, сходишковий майданчик, горище, підвал, прибудинкову територію, мережі, що розміщені у будинку.

«Держава свідомо чи несвідомо упустила ці моменти в той час, коли людям потрібно було детальніше про це пояснювати. Одна жіночка показувала документи на право власності на квартиру й пояснювала, що у свідоцтві чорним

по білому написано про власність 50 квадратних метрів саме квартири, і жодного слова про частку на ліфт, сходи, горище або щось ще. Справді, це великий недолік інформаційної кампанії, яку мала би проводити держава під час процесу приватизації», – зазначає експерт.

Як приклад юридичної неосвіченості не лише громадян, а й представників влади, співрозмовниця наводить досвід міста Умані. Тут місцева влада вирішила виготовити інформаційні дошки для містян, які кріпилися б на кожен із будинків. На таких дошках зазначалися телефони та адреси обслуговуючих служб. Водночас було написано, яка площа у кожному конкретному будинку приватизована. Траплялися ситуації, коли з 40 квартир навпроти 40 було зазначено, що це – приватна власність, а натомість власником усього будинку зазначалася Уманська міська рада. Хоча, якщо бодай один квадратний метр у комунальному приміщенні належить, наприклад, фізичній особі, то цей будинок у цілому є співвласністю.

У приватному секторі таких проблем не виникає. Загалом у державі 646 млн м² складають індивідуальну забудову. Ще 434 млн м² – це багатоквартирне будівництво. Тобто 52,5% забудов – це приватні садиби, дачі, будинки.

Власники цих будинків розуміють, що саме вони зобов'язані належно утримувати своє майно, ремонтувати дах, будувати на подвір'ї гойдалки, косити газон, вкладати гроші в утеплення, ремонт мереж та домовлятися за вивіз сміття. І навіть якщо власник приватної садиби наймає для цих робіт обслуговуючу організацію, то зазвичай ретельно контролює виконання робіт, оплату.

«Коли спілкуєшся з власником індивідуального будинку, то все просто: я – власник, я відповідаю за будинок, за його ремонт, утримання. А коли запитуєш власника багатоквартирного будинку, відповідає: «У мене є затрати на комунальні послуги. А ремонтувати будинок має жек». Насправді з 90-х років у складі витрат, які ми сплачуємо до обслуговуючої організації, немає такої послуги, як капітальний ремонт, а тим паче – модернізація будинків. Ми сплачуємо

за поточний ремонт. Більше того, 78% тих платежів, які сплачуємо до ЖКП, використовуються як адміністративні витрати, тобто заробітна плата, податки, нарахування», – зазначає експерт.

МОЄ – НАШЕ

Як було зазначено, нині 95% житлового фонду в Україні перебуває у приватних руках, з яких 47% – багатоквартирні будинки. У той же час 80% будинків потребують модернізації, ремонту, утеплення, заміни мереж. Загалом, за оцінками експертів, для того, щоб навести марафет у таких будівлях, потрібно інвестувати 15 мільярдів доларів США.

Якщо бути реалістами, то варто усвідомити, що ці кошти не надійдуть для зазначених потреб ані з міського, ані з обласного, ані, тим паче, з державного бюджету. Це буде щонайменшою мірою несправедливо, адже, припустимо, власники приватних будинків не звертаються до депутатів місцевих рівнів, аби ті любіювали виділення коштів з міської казни для, скажімо, ремонту даху. Більше того, сподіватися отримати кошти від жеків також не варто, кажуть експерти галузі. Адже, як було вказано вище, більшість надходжень від громадян йдуть на поточні витрати, утримання адміністрації житлово-комунальних господарств.

Ухвалений у липні 2015 року закон про особливості власності у багатоквартирних будинках має на меті врегулювати юридичні аспекти власності і в тому числі підштовхнути містян до дій.

«Хроніки» вже писали про зазначені зміни у законодавстві, втім нагадати про ці зміни варто, оскільки вони змінюють систему господарювання і стосуються кожного другого лучанина. Отож, передусім варто зрозуміти, що вся сумісна власність є спільною. Це дає не лише право користування, а й обов'язки – доглядати за майном спільно. Відсоток частки у спільній власності залежить від площі вашої квартири. Тобто що більше у вас приватизованого майна, то більше матимете прав під час голосування на зборах співвласників, то більше сплачуєте за послуги з утримання майна, то більші у вас обов'язки. Вирахувати частку мож-

на поділивши площу квартири на площу всіх квартир. Це і буде ваш відсоток частки.

По-друге, відтепер всі рішення ухвалюють на зборах, скликати які можуть щонайменше три співвласники. Половиною голосів присутні обирають голову. Для ухвалення рішення потрібна підтримка власників 50% або 75% загальної площі будинку.

Закон визначає, що управляти будинком можна у три способи: створити об'єднання співвласників багатоквартирних будинків, найняти управителя, або ж дочекатися 1 липня 2016 року. Саме після цієї дати, якщо співвласники будинку не найняли управителя, не створили ОСББ, місцеві органи влади самостійно на конкурсних умовах визначають компанію, що буде обслуговувати споруду. Найімовірніше, це буде той же ЖКП, який і нині вас обслуговує. Це радше вимушений захід, аби не залишити споруду без обслуговування.

«На жаль, практика свідчить, що громадяни досить пасивні. Тому після 1 липня органи місцевого самоврядування на конкурсних засадах оберуть компанію. Такі відносини відбуваються на основі договору. Його буде укладено на рік – це мінімальний термін. Втім не потрібно думати, ніби ви потрапите у рабство певній компанії. Угоду можна розірвати, завчасно повідомивши сторону, найняти управителя», – пояснює експерт Зоя Гопцій.

Щодо поняття управитель будинку, то ним може бути як юридична, так і фізична особа-підприємець, яка за договором із власниками надає послуги з утримання будинку та прибудинкової території. По суті, це менеджер будинку, який має відповідати за його зовнішній стан, бути обізнаним у законодавчих аспектах, вміти знаходити порозуміння з мешканцями цілого будинку. Від якості його роботи залежить вигляд будинку, комфорт тих, хто там живе. Загалом в Україні нині працюють 535 управляючих компаній, в Луцьку також почали з'являтися такі підприємці. Окрім цього, оскільки голова ОСББ, які діють у місті, мають значний досвід, вони можуть стати потенційними управителями.

Такі компанії мусять проде-

монструвати якісно інший рівень послуг, аніж надають комунальні контори, інакше чи є сенс змін?

ЯК БУТИ З ЗЕМЛЕЮ?

Співвласність не обмежується лише площею самої споруди. Адже кожна багатоповерхівка має власну прибудинкову територію, або найменше мала би мати. Відсутність юридично оформленої власності на законну землю, де мали б розміщуватися дитячий майданчик, парковка автомобілів, спортивна зона, призводить до того, що у дворах виростають незаконні забудови, магазини, або й узагалі землю забирають під будівництво житлового будинку. Якщо ж це оформлена територія, то лише спільним рішенням більшості співвласників її можна надати для цих потреб.

До слова, депутати з групи «Новий Луцьк» у міській раді влітку цього року розробили проект рішення «Про окремі питання передачі прибудинкових територій багатоквартирних будинків», який був покликаний роз'яснити порядок узаконення прибудинкових територій у власність. Втім депутатський корпус такого рішення не підтримав. Юристи ж радять містянам не затягувати з цим процесом і самостійно брати бика за роги.

«Починати треба з того, чи ця прибудинкова територія була виділена, сформована земельна ділянка, яка закріплена за будинком. На жаль, сьогодні не так багато будинків оформили право або власності, або користування на такі земельні ділянки. Частково це залежить від того, що свого часу було відмінено порядок відведення таких земельних ділянок», – пояснює радник з правових питань Проекту ІFC «Енергоефективність у житловому секторі» України Зоя Гопцій.

Нині, зазначає експерт, очікується, що Державне земельне агентство спільно з Міністерством регіонального розвитку, будівництва та архітектури розроблять відповідний порядок і введуть його в дію.

«Втім місцеві органи влади знаходять можливості, і деякі ОСББ оформлюють земельні ділянки. Там, де така земельна ділянка оформлена належним чином відповідно до законодавства, то саме співвласники приймають рішення щодо того, що робити з їхньою земельною ділянкою. Тому, якщо на цій території незаконно з'являється якийсь магазин, то вони можуть на законній підставі прибрати ці новоутворення. Там, де земельна ділянка не оформлена, то ситуація складніша, бо треба знати чітко межі такої земельної ділянки, чи справді хтось поставив магазин саме на вашій землі. Тому мешканцям у такому будинку можна порадишити не бути інертними. А саме – опікуватися питаннями відведення земельної ділянки під будинком, а далі вже вирішувати різноманітними методами, що має бути на цій прибудинковій території», – зазначає експерт.

З власної практики юрист каже, що очікувати того, що місцева влада буде піклуватися узаконенням прибудинкової території, не варто. Тому треба самотужки цікавитися цими питаннями і зрештою знайти підтримку посадовців.

Головне – змінити ставлення громадян до власності, перейти від індивідуальної до колективної стратегії, навчитися ухвалювати спільні ефективні рішення.

ПЕРША СЕСІЯ ПРОЩО ГОВОРИЛИ ОБРАНЦІ

ХТО ТАКИЙ ДЕПУТАТ МІСЦЕВОЇ РАДИ?

Часто доводиться стикатися із тим, що громадяни не розуміють функцій депутатів місцевої ради. Найпоширенішими стереотипами є «депутат отримує зарплату», «депутат має власним коштом відремонтувати мені двір/під'їзд/будинок», «вони там в міськраді тільки й роблять, що бюджет дерибанять» тощо.

З'ясуємо, хто такий депутат місцевої ради, що він може робити, а що не є зоною його відповідальності.

Отож, депутат (від лат. *deputatus* – посланий) – особа, вибрана групою громадян до органів влади (як правило, представницької чи законодавчої).

СТЕРЕОТИП 1. ДЕПУТАТИ ОТРИМУЮТЬ ЗА СВОЮ ДІЯЛЬНІСТЬ ГРОШІ

Депутат місцевої ради, на відміну від депутата Верховної Ради, зарплати НЕ отримує. Винятком є секретар міської, сільської, селищної рад, а також голова та його заступники обласної та районної ради, які працюють в раді на постійній основі.

СТЕРЕОТИП 2. ДЕПУТАТИ МАЮТЬ ЧИМАЛО ПІЛГ ТА ПРИВІЛЕЇВ

Згідно із законом «Про статус депутатів місцевих рад», депутат має право:

1. Офіційно представляти виборців свого виборчого округу.
2. Брати участь з правом дорадчого голосу у засіданнях інших місцевих рад та їх органів.
3. Порухувати перед різними органами та організаціями питання, що зачіпають інтереси виборців, та вимагати їх розв'язання.
4. На доступ до засобів масової інформації комунальної форми власності з метою оприлюднення результатів власної депутатської діяльності.

При здійсненні депутатських повноважень депутат місцевої ради має також право:

- на депутатське звернення, депутатський запит, депутатське запитання;
- на невідкладний прийом;
- вимагати усунення порушень законності і встановлення правового порядку.

Єдиною пільгою, якою можуть користатися депутати місцевих рад, є право на безплатний проїзд. Так, депутат місцевої ради

користується на території відповідної ради правом безплатного проїзду на залізничному, автомобільному і водному транспорті незалежно від форми власності, а також на всіх видах міського пасажирського транспорту (за винятком таксі). У разі, якщо вся територія відповідної ради перебуває в межах населеного пункту, то право безплатного проїзду депутата місцевої ради поширюється на всю територію населеного пункту. Порядок та умови безплатного проїзду депутатів місцевих рад визначаються Кабінетом Міністрів України.

СТЕРЕОТИП 3. ЄДИНОЮ ФОРМОЮ РОБОТИ ДЕПУТАТА Є СЕСІЯ

Обов'язки депутата у місцевій раді:

1. Входити до складу однієї з депутатських комісій, що утворюються радою.
2. Брати участь у роботі ради, постійних комісій та інших її органів, до складу яких він входить, всебічно сприяти виконанню їх рішень.
3. Виконувати доручення ради, її органів, міського голови.

Обов'язки депутата перед територіальною громадою:

1. Керуватися у своїй діяльності та поведінці загальнодержавними принципами порядності, честі і гідності.
2. Підтримувати зв'язок з виборцями, відповідною територіальною громадою.
3. Вивчати громадську думку; вивчати потреби територіальної громади, інформувати про них раду та її органи, брати безпосередню участь у їх вирішенні.
4. Визначити і оприлюднити дні, години та місце прийому виборців; вести регулярний, не рідше, як один раз на місяць, прийом виборців, розглядати пропозиції, звернення, заяви і скарги членів територіальної громади, вживати заходів щодо забезпечення їх оперативного вирішення.
5. Не рідше, ніж один раз на рік, звітувати про свою роботу перед виборцями відповідного виборчого округу, об'єднаннями громадян.

СТЕРЕОТИП 4. У ВСЬОМУ ВІННИ ДЕПУТАТИ

Міська рада – це лише законодавчий орган, який ухвалює рішення. Безпосереднє виконання рішень ради – за виконавчими органами ради.

Ірина КАЧАН, Тетяна ГРІШИНА

«Хроніки» побували на першому сесійному засіданні новообраної міської ради Луцька. Для більшості депутатів – це дебют у такій ролі. Втім подія знакова для міста, адже саме цим 42-м чоловікам та жінкам громада Луцька 25 жовтня довірила представляти інтереси містян. Як це було та що вдалося дізнатися про новобранців – далі.

ЩО ЧУЛИ, ПІДСЛУХАЛИ ТА ПОБАЧИЛИ

Накрохмалені сорочки, вишиті суkenки, нервовість, посмішки, нові обличчя та знайомі силуети – так розпочала свою каденцію перша сесія міської ради сьомого скликання. Початок призначили на десяту ранку, втім вже о 9:00 в хол міської ради почали сходитися журналісти, фотографи і, звісно, тут ще з восьмої останні приготування закінчували працівники секретаріату.

Усі гадають: як же працюватиме ця каденція і, зрештою, як довго? У кулуарах щось говорять про фуршет.

Писак завчасно попереджають: займайте лише крайній останній ряд, решта місць – для посадовців і членів територіальної виборчої комісії. На годиннику вже о пів на десяту, втім депутатів – зазедве з десяток. Одним із перших прибув Артем Запотоцький. Для євромайданівця, який після поранення на барикадах змушений пересуватися на інвалідному візку, зробили окреме місце. Згодом мають обладнати ліфт. Втім, як каже сам Запотоцький, це буде не лише можливість для нього дістатися третього поверху муніципалітету, де й відбуваються сесійні засідання, а й для усіх тих, хто користується інвалідним кріслом. Додає із сумом, що через війну таких побільшає.

Журналіст і волонтер Мирослав Ватащук у скриньку збирає

Микола Романюк став міським головою Луцька вдруге поспіль. У другому турі виборчих перегонів він отримав 56% голосів, хоча і його опонента Олександра Товстенюка мером бачили чимало лучан – 42%.

кошти для допомоги війнам АТО. Сподівається на щедрі внески та розповідає про рекорд у майже п'ять тисяч гривень під час одного з засідань. Поряд із Мирославом пожертви збирає організація «Червоний Хрест».

У хол заходить новий-старий мер Микола Романюк, його у русі знімає фотограф Роман Домбровський. Раптом мер забирає з рук камеру і знімає фотографа. «Дякую», – все, що лишається сказати тому.

Ближче до десятої хол ради стає схожим на бджолиний рій. Тут працює з десяток відеокамер, двічі більше фотографів і журналістів, у холі депутати, їхні помічники, прес-служби і навіть немовля. «Таблоїд» розпитує обранців про їхнє вбрання, ті помітно ніяковіють. Бувалі ж почувуються як риба у воді: знають, де розписатися, з ким привітатися, кому посміхнутися та що сказати на камеру.

Працівники міськради вигукують новоприбулим депутатам: «Розпишіться, що прийшли, і здасте карточку після сесії». Біля кабінету міського голови хтось неодноразово гукає: «Ганьба такому меру!».

Один із найяскравіших обранців минулого скликання Микола Дендіберін вдруге отримав депутатський мандат

Пояснюють, що це незадоволені мешканці з вулиці Шевченка.

У самій сесійній залі ситуація не краща. Шукає, де би присісти поки що виконувач обов'язків головного луцького поліціанта Ігор Муховоз. Ще поки що перший заступник міського голови Тарас Яковлев просить ще поки що секретаря міської ради Сергія Григоренка уступити йому дорогу. Працівники секретаріату прохають журналістів дати дорогу мером. До зали заходять міські голови попередніх каденцій: Микола Бездушний, Костянтин Литвиненко, Анатолій Поха та Антон Кривичський. До слова, Богдан Шиба не зміг прийти на урочистість.

Голова Луцької міської виборчої комісії Леонід Будцев у президії починає засідання. До нього приєднуються міські голови Луцька. Звучить гімн і ось вона – урочиста мить вручення посвідчень. Будцев зачитує офіційну інформацію про хід голосування. За операторами його чують, та не бачать депутати, адже камери стоять вкрай щільно перед президією.

Кожне із посвідчень разом зі значком дбайливо обгорнуте у файл. Деякі депутати тут же одягають значки на лацкани своїх піджаків. У хвилину, коли посвідчення вручають депутату Запотоцькому, в залі лунають затишні оплески, від яких, мабуть, і самому обранцю ніяково. Оригінально вирішив втретє отримати посвідчення найдовсвідченіший депутат нової каденції Андрій Козюра. Бувалий обранець під час вручення вигукує: «Служу інтересам міста Луцька!». Фраза викликає похвалу в залі.

Після уваги новообраними депутатам діло переходить до результатів виборів міського голови. Микола Романюк вручають оберемок червоних троянд і посвідчення.

По тому присутні вшанували хвилиною мовчання й загиблого

МІСЬКОЇ РАДИ:

Найбільшу підтримку лучан на місцевих виборах отримала команда УКРОПу. Результат – 15 депутатів у Луцькій міській раді

Артему Запотоцькому облаштували місце для інвалідного візка, в якому він вимушений пересуватися після важкої травми, отриманої під час буремних подій Революції Гідності

по допомогу. Тому в такий спосіб передусім налагоджуватимемо комунікацію з громадою», – пояснює обранець.

Депутат-свободівець Микола Федік додає, що, хоча про таке поняття як коаліція у міській раді говорити зайве, утім співпрацювати між собою різним політичним силам доведеться.

«У міській раді таке поняття як коаліція не потрібне. Звичайно, що ситуативно потрібно буде з кимось співпрацювати, бо не зможемо реалізувати жодного з положень, з тих речей, які обіцяли виборцям. Будемо дивитися по ситуації в раді. Чітко сказати, з ким працюватимемо, я не можу», – зізнається Федік.

До слова, Євгеній Ткачук, який, сміємо впевнено прогнозувати, очолить фракцію «Солідарності», також розповів, що його політична команда готова до компромісів із опонентами, якими, ясна річ, є представники УКРОПу.

«Але робота має бути для громади, а не для задоволення якихось своїх політичних амбіцій та вирішення власних інтересів», – наголосив Ткачук.

«Сподіваюся, що нові колеги працюватимуть якісно і конструктивно. Хоча мені бракуватиме і колишніх депутатів. Навіть тих, з ким були суперечності й конфлікти. Зв'язок до них за п'ять років роботи», – додає представник «Солідарності».

ІЗ ЧИМ ОБРАНЦІ РОЗПОЧНУТЬ РОБОТУ

«Хроніки» вирішили поцікавитися, у яких сферах хотіли би працювати обранці. Більшість з опитаних уже має конкретне бачення свого місця в раді. Депутати переконують, що вже ознайомилися із законодавством, яке регламентує їхні права і обов'язки, втім частина зізнається, що знання поки що поверхові й треба «підчитати».

«Я – юрист, тому із законодавством працюю давно. Працювати ми із тим, що на слуху. У тому окрузі, за яким я був закріплений, доріг немає взагалі. Ямковий ремонт там не допоможе, хоча й площа невелика. Втім ми будемо намагатися, аби зробили хоча б прибудинкову територію. Будемо старатися, аби ці дороги не забували та ремонтували не лише ДПЗ й 33-й мікрорайон», – розповів Артем Запотоцький від БПП «Солідарність».

Його колега по партії Андрій Авраменко бачить себе у спорті. Це й не дивно, адже він – директор Волинської обласної школи вищої спортивної майстерності. Каже, що прийшов у раду захищати інтереси і спортсменів, і громадян, які довірили йому свої голоси.

УКРОПівці Олександр Волинець та Петро Бойко свою роботу бачать у житлово-комунальній сфері міста, адже добре ознайомлені із цією проблематикою.

«Мене цікавить енергоефективність, оскільки я цим питанням займаюся. Вважаю, що у нас господарство ведеться неефективно. Настав час переходити на більш прогресивне виробництво тепла, технологій», – зазначає Волинець.

Його колега Петро Бойко, будучи головою ОСББ, добре обізнаний у цьому напрямку і тих прогалинах, які є в цьому секторі.

«Звісно, у цій сфері є недопрацювання. Так, у місті чимало старих будинків, які треба ремонтувати. Наприклад, якщо в будинку створено ОСББ, то міська рада за програмою для ремонтних робіт виділяє 70% вартості коштів, а люди мають зібрати 30%. Якщо йдеться про новий будинок, то зібрати ці кошти реально, а коли ж старий, то часто це дуже важко, бо він має значні проблеми», – пояснює Бойко.

Андрій Козюра із «Батьківщини» зізнався, що прагне працювати в сфері генеральної планування. До слова, раніше він працював у земельній комісії.

«Хай хто і що каже, але на сьогодні воно не відповідає сучасним викликам, запитаю і реаліям. В силу цього його треба коректувати негайно. До цього має бути коректний масштабний підхід, виходячи з інтересів громади і залучення інвестицій у розвиток міста», – каже обранець.

Наймолодший депутат міської ради, 22-річний Олександр Лазука, який балотувався від «Народного контролю», заповнив, що із законодавством щодо депутатської діяльності ознайомився вкрай ретельно.

«Я дуже сподіваюся на плідну працю. Розумію, що це буде не легко. Для мене це велика відповідальність. Сподіваюся, що все буде добре. Хотів би працювати в комісії з міжнародного співробітництва. Маю у цій сфері певний досвід, оскільки проходив стажування в управлінні міжнародного спів-

робітництва», – зауважив Лазука.

Новообраний депутат також не боїться можливого легкового ставлення старших колег до нього як до наймолодшого депутата. З практики попередніх років відомі випадки, коли більш старші чи досвідчені колеги не впускали нагоди покепкувати з віку молодих обранців.

«Така думка має право на життя, але події останніх двох років показали, що вік не завжди є визначальним фактором. Важливим є прагнення працювати і наявний досвід. У тій сфері, в якій я хочу працювати, певний довід у мене є. Тому я сподіваюся на підтримку і на результат», – аргументує депутат.

Його колега по партії Павло Данильчук у першу чергу висуватиме проекти зміни до регламенту роботи міської ради та формування бюджету.

«Спільно з іншими фракціями сподіваємося внести бюджетний регламент. Це першочергове завдання, яке маємо намір реалізувати на перших сесіях, адже буде формуватися бюджет на 2016 рік, і треба знати, звідки, куди йдуть гроші, які є пропозиції громадськості», – зазначив Данильчук.

За словами Юлії Вусенко, лідерки луцької «Самопоміч», яка депутатом стала вперше, принциповою для її політичної команди буде комісія регламенту і законності. Адже саме вона, певна новообрана депутатка, суттєво впливатиме на роботу міської ради.

«Нашого молодого депутата Миколу Собуцького ми хотіли б бачити у комісії з питань молоді й спорту. Алла Надточій – представник підприємців, можливо, її знання знадобилися б у цій сфері. Окрім того, хотіли б мати своє представництво у бюджетній комісії. Адже коли йшли на вибори, то говорили про прозорий бюджет, тому це теж важливо. Хоча, звісно ж, доведеться домовлятися», – пояснила Юлія Вусенко, яка, цілком очевидно, очолить фракцію «Самопоміч» у Луцькраді.

«У нас є велика кількість запитів, які вже підготовлені і з якими ми будемо братися до роботи відразу ж. Проблематику ми назбирали від громади за час передвиборчої кампанії, і вона найрізноманітніша», – додала депутатка.

Згадана вище Алла Надточій, яка до обрання депутатом неодноразово відстоювала інтереси громади у тих чи тих проблемних питаннях, розповіла, що першочерговими своїми завданнями бачить наведення порядку з благоустроєм у місті.

«Першочергові речі – будемо намагатися покращити стан доріг. Тих, які прилягають до шкіл, дитсадків, зоопарку. Є багато вулиць, де просто важко пройти. Принаймні у моєму 40-му мікрорайоні є такі проблемні вулиці, такі тротуари. Зверталася до мене й з гімназії №18. Там справді є проблема нормально дійти до школи і до садочка. Тобто буду починати працювати з того,

про що найперше просили люди, з відомих мені проблем», – пояснила вона. А також додала, що бачить свою роботу у бюджетній комісії або ж з питань підприємництва. Хоча має й педагогічну освіту, яка може знадобитися і у інших сферах.

А ще Алла Надточій зізнається, що замислювалася над тим, чи не розчарує її орган місцевого самоврядування і чи не виникне бажання скласти депутатські повноваження, як це зробив у минулій каденції один із депутатів.

«Звісно, все можливо. Але я вважаю, що раз уже люди довірили тобі право представляти їхні інтереси у міській раді, то взяти і просто піти – не зовсім чесно. Відповідальність треба тягнути до кінця», – зауважила вона.

А от очільник луцького осередку президентської «Солідарності» Євгеній Ткачук, який до Луцькраді обраний вдруге, каже, що для нього і його колег не є принциповим представництво у конкретних комісіях. Мовляв, і він, і Микола Яручик, і Наталя Бунда готові й надати працювати у тих комісіях, в яких вони були у минулій каденції. Головне, наголосує він, менше бавитися у політику, а більше працювати на користь міста і його жителів.

«Важко спрогнозувати, як піде робота в раді тепер, але я сподіваюся, що обрали достойних. А щодо політики, то місто – це найперше господарство. Я й п'ять років тому казав, що менше треба вдаватися до політиканства, а більше працювати над питаннями господарськими», – зазначив він.

На ефективну роботу розраховує й Наталя Бунда, яка, окрім того, очолює управління туризму та промоції міста.

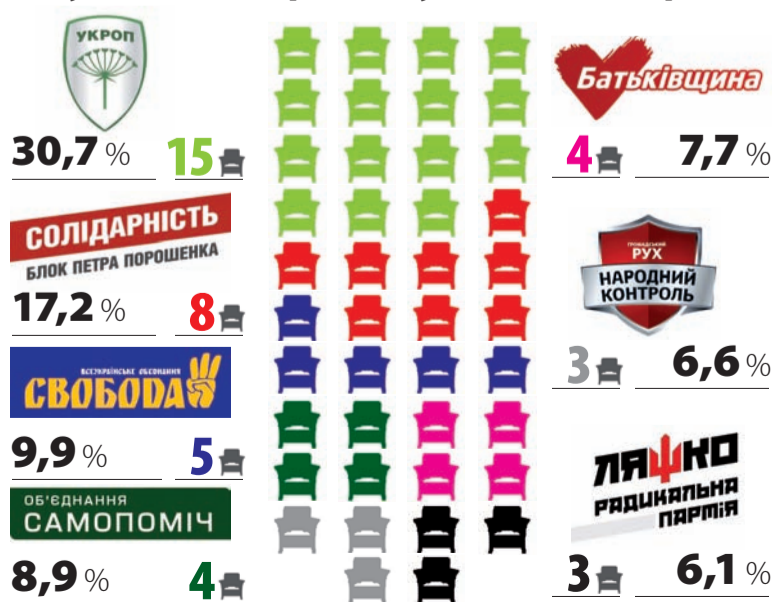
«Тепер у мене є досвід, якого не було п'ять років тому. На початку минулої каденції треба було ще трохи часу, аби навчитися, вникнути в специфіку роботи, проблематику. І хоча нинішня каденція – всього лиш два роки, але я знаю як працювати. Нам вдалося почати розв'язувати головну проблему мого округу – проведення каналізації і водопроводу у Вереснево. Тепер будемо продовжувати. Проблем є багато – це й дороги, і зовнішнє освітлення. Будемо працювати», – пообіцяла Наталя Бунда із команди «Солідарності» й додала, що, найімовірніше, лишиться працювати у комісії з питань молоді, спорту й туризму. Мовляв, нині тривають серйозні баталії за контроль у різноманітних комісіях, і хоча вона має інтерес спробувати себе й у інших сферах, але такі профільна комісія – її місце.

Ще одна жінка-новачок у Луцькій міській раді – Майя Шостак від «Батьківщини», чоловік якої влітку 2014-го загинув на війні.

«Депутатство – це для мене зовсім нова сфера. Мені ще треба буде вчитися, опанувати специфіку. Хоча я бачу свою роботу більше у соціальній сфері. Окрім того, мене турбують питання благоустрою, контролю за видачею земельних ділянок, забудова міста, транспортна інфраструктура, робота жеків», – розповіла пані Шостак.

На момент здачі газети у друку 25 листопада ввечері якраз тривала розмова між керівниками політичних сил Луцькради та міським головою Миколою Романюком. Це вже була друга зустріч з моменту проведення першої сесії нового складу. Узгоджували кількість постійних комісій, їх персональний склад. Окрім цього, ймовірно, обговорювали й те, хто стане новим секретарем ради, кого призначать заступником мера. Відомо, що кандидатів на посаду секретаря є троє. Їхні імена поки що відкрито не називають, утім найімовірніше читачі «Хронік» у наступному номері знатимуть нових посадовців поіменно.

Результати виборів до Луцької міської ради

Олександр КОТИС

У попередній статті (№44 від 12 листопада 2015 року) ішлося про те, що до Першої світової війни Луцьк мав чотири проекти водогону, але жодного з них так і не було реалізовано. У місті продовжували працювати водовози і доноси, будували нові криниці й артезіанські свердловини.

АРТЕЗИАНСЬКИЙ ВОДОГІН: ТРУБИ ВІД КРИНИЦЬ З ЕЛЕКТРОПОМПAMI

З часом кількість криниць тільки збільшувалася. Як писав у своїй відомій праці «Луцьк на Волині» луцький лікар Адам Войнич, на початку 1920-х років у місті було три джерела води: річка Стир, Глушець і Сапалаївка, копані криниці та артезіанські свердловини завглибшки 53-70 метрів. Войнич зробив дуже детальний опис джерел, якості води, хімічного складу. Він також склав карту з позначенням місць розташування криниць і свердловин. Описав і те, якою була вода на смак. Найбільше сподобалася лікарю вода зі Стиру.

«Берег Стиру в Луцьку слугує за склад сміття і інших покидьків, а якщо додаю, що на берегах мешкає найбільша людність, яка туалети ставить тільки про поліцейське око, а смітників узагалі не визнає, то легко зрозуміти, як сильно вода Стиру забруднена. Попри це, стирова вода, зачерпнута посередині русла, має приємний смак, без запаху, має незначний осад, а колір її злегка жовтавий. Біля берега вода набагато гірша, часто віддає навіть болотом», – писав Войнич.

Але річ у тім, що жоден водовоз не плив на середину річки, щоб набрати води. Водовози заїжджали кінями в воду, та ставала каламутною. Додайте до цього берегову забрудненість – і будемо мати те, що розвозили по домівках лучан. Часто навіть самі бочки з водою були нечистими.

Поки місто не могло зробити централізований водогін, мешканці брали ініціативу у свої руки. Саме так в Луцьку постав перший водогін – артезіанський. Правда, це не був повноцінний централізований водогін, мережа якого тягнеться містом, а локальний. Деякі мешканці від свердловин з електричними помпами проводили собі труби до будинків. Такі системи описав Войнич. За його словами, ці мініатюрні водогони були влаштовані від щонайменше шести свердловин. Найкращого смаку і хімічного складу була вода з артсвердловин на Красному. Загалом таких у Луцьку було більш як десять.

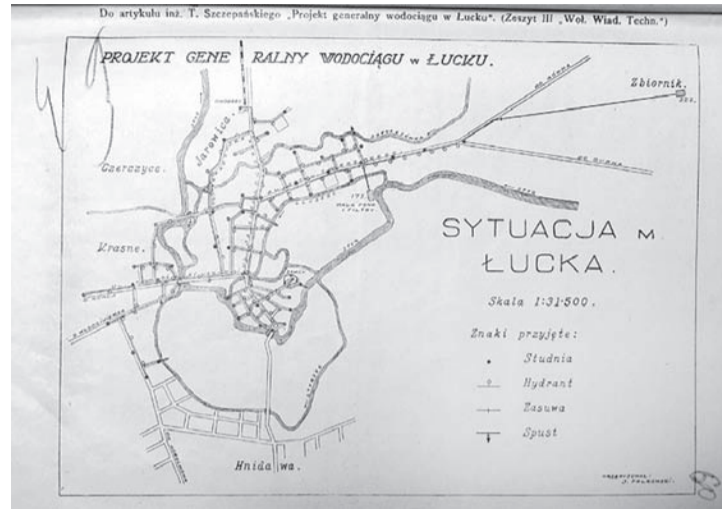
ЦЮРІХСЬКИЙ ПРОЕКТ ЛУЦЬКОГО ВОДОГОНУ МАЛИ ФІНАНСУВАТИ З НЬЮ-ЙОРКА

На початку 1920-х років у польської адміністрації був ентузіазм внаслідок, як тоді називали, відновлення Речі Посполитої. Хотіли розвивати державу, впорядковувати місто. Луцьк став знову (як і в XVI-XVIII століттях) столицею Волинського воєводства. Цей статус зобов'язував суттєво оновити місто, впорядкувати його. Треба було продовжити бруккування, налагодити транспортний рух водними артеріями, зв'язати Луцьк зі Львовом залізничним полотном, збудувати банки, адміністративні будівлі, запроєктувати нові райони і просто банально почистити місто. Будівництво водогону було стратегічним завданням у цій справі. Проте в перші роки місто спромоглося лише зробити кілька додаткових свердловин: дві на Красному, одну на вулиці Траугутта (П'ятиницька Гірка) й одну на вулиці Матейка (тепер Ярошука). І зрозуміло – влаштування водогону було все ще занадто дорогою справою для міського бюджету.

ВІД ХОЛЕРНИХ ВОДОВОЗІВ ДО АРТЕЗИАНСЬКИХ ГЛИБИН: ІСТОРІЯ ЛУЦЬКОГО ВОДОГОНУ

Закладання водогону на теперешній вулиці Бойка в кінці 1930-х років

Карта з проекту Щепанського

Різні довоєнні люки

У той час і інші міста Польщі – Радом, Лодзь, Люблін тощо – розвивали свій водогін. Вони також не мали можливості власними силами збудувати водну мережу. Популярним способом розв'язання проблеми стали кредити американських товариств. Деякі міста, як, наприклад, Радом, потім виплачували проценти аж до 1957 року.

Активний рух у напрямку власної системи водоканалізації у Луцьку розпочався у 1924 році. Інженер Генрік Ланге написав кілька загальних тез до підготовчих робіт із влаштування водогону. 5 січня 1925 року міський інженер Барановський прозвітував міському магистрату про розрахунки водогону для міста. За підрахунками групи інженерів, для будівництва восьми кілометрів водогону з артезіанських джерел треба було 32 тисячі злотих. Система окупилася б за шість-сім років. Через три дні господарчий комітет міста рекомендував виділити 10 тисяч злотих на проведення попередніх пошукових робіт та для отримання великого кредиту. В комісію делегували відомих у місті людей – лікаря Адама Войнича, який знав багато про якість води, власника цегельні «Лучанин» Абрама Гікліха та інженера Ф. Мілашевського. Ще за тиждень магистрат ухвалив рішення про взяття кредиту. У той час це був єдиний шлях.

Спочатку президент міста Болеслав Зелінський звернувся в інвестиційний Bank Gospodarstwa Książowego з проханням поставити Луцьк у чергу тих міст, які претендують на американську позику, але там відповіли, що не можуть надати кредит Луцьку (кредитування мало бути спільним американсько-польським). Тоді він скотактував із Continental Property Company in New York. Зелінський провів переговори з її представником у Варшаві. У компанії висловили готовність надати кредит у розмірі 300 тисяч доларів під 10% річних із виплатою 5% одноразових комісійних. Для компанії підготували невелику історичну довідку про місто і його сучасний стан. Та далі справа чомусь не пішла. Натомість на арену вийшла інша нью-йоркська компанія – Ulen & Co, з якою співпрацював новостворений Банк господарства крайового.

У цій нудній і часом запутаній історії з'являється вельми цікавий момент – п'ятий проект водогону для Луцька (попередні чотири були ще за царської Росії). Окружна дирекція робіт публічних (відділ Волинського воєводства) висловила готовність допомогти провести передпроектні роботи щодо влаштування луцького водогону. На запрошення дирекції у квітні 1925 року в Луцьк прибув випускник Цюрихської політехніки Тадеуш Щепанський. Він саме проектував водну мережу для Радома (а через два роки став першим директором радомського Міського підприємства водогону і каналізації) й на прохання дирекції публічних робіт створив проект і для Луцька. Крім опису, проект містив карту з позначенням розташування ключових пунктів водогону.

Хоча Луцьк тоді налічував до 30 тисяч жителів, та аналогічно, як і в проектах російського періоду, водогін закладався з розрахунком на вдвічі більше населення – на 60-тисячне місто. Розрахунок Щепанського був 60 добових літрів води на особу. Пропонував брати воду з двох джерел – артезіанських і з річки Стир. У цьому проекті, крім напірного водогону (той, що качають помпи), частину пропонувалося робити гравітаційною. Вздощ усієї вулиці Лесі Українки (тоді це була частина Ягеллонської) вода мала текти по трубах внаслідок сили тяжіння. Тобто система докачує воду до резервуарів у районі православного собору, а далі вона самостійно тече по рельєфу місцевості вниз. Проектна довжина водогону – 25 км, серед яких 4 км гравітаційних. Проект передбачав влаштування 170 гідрантів та 90 колонок по місту. Загальна вартість системи – 1,2 мільйона злотих.

Проект був одразу надрукований у пресі, а в магистраті для розгляду пропозиції зібралася комісія. У загальних рисах проект був погоджений з додатком, що доцільніше брати воду такі з річки Стир. За рішенням комісії, треба було взяти попередні проби води (хімічно-бактеріологічна лабораторія у Луцьку на той час уже працювала), скласти нову карту міста для розробки системи каналізації і брати кредит на будівництво.

КАЙЗЕРСЬКІ ПОМПЫ ЗА ПРОЕКТОМ ВАРШАВСЬКОГО ІНСТИТУТУ

Незважаючи на швидку роботу інженерів, фінансовий бік затягувався. З якоїсь причини не змогли домовитися про американський кредит. У 1926 році в магистраті вирішили «негайно активізувати переговори» із Банком господарства крайового про позику. Але її не було, минали роки. Тим часом у магистрат зверталися різні фірми і пропонували свої послуги. Німецька фірма Ворт & Reuther з Мангайма пропонувала виготовити «легкі і досконалі в обслуговуванні» водоміри, а варшавське товариство König взагалі обіцяло взяти на себе всі роботи із прокладання трубопроводів. Загалом листування відбувалося із понад десятком різних фірм і підприємств.

Обставини змінювалися швидко, і в 1926 році у Варшаві утворили Польський інститут водогону і каналізації. У 1928 році магистрат Луцька звернувся до цього інституту, щоб він розробив проект луцького водогону, і далі активно працював тільки з ним. Чому був відкинтий проект Щепанського, невідомо. Хоча сума, на яку треба було розраховувати проектантам, залишилася з пропозицій випускника Цюрихської політехніки – 1,2 мільйона злотих. Тоді в Луцьк з Польського інституту водогону і каналізації був делегований президент Товариства техніків Ігнатій Радзішевський. На той момент він уже встиг побути власником свого водоканалізаційного бюро, ректором Варшавської політехніки і був уже просто її професором, який викладав гідраліку, теоретичну механіку та інші науки на кафедрі будівництва водогону й каналізації. У Луцьку він узявся за розробку нового проекту водогону. Вивчав якість ґрунтів, води, план міста, попередні вишукування.

Де ж брали воду лучани, поки відбувалася тяганина? У місті було 14 артезіанських свердловин з електричним насосом кожна і два великі збірники води. Один був вкінці вулиці Домініканської (Драгоманова), інший – на Красному. Міські студні були безплатними у користуванні, а зі збірників відпускали воду по 2 гроші за відро.

У 1930 році проект луцького во-

догону, уже історично шостий, був готовий. З Польського інституту водогону і каналізації надіслали в магистрат Луцька три екземпляри проекту. На жаль, жоден з них у Державному архіві Волинської області знайти не вдалося. Тоді ж Банк господарства крайового нарешті надав місту довгожданий кредит розміром 100 тисяч доларів (890 тисяч злотих). Почали перші реальні роботи із влаштування водогону. В перші роки 1930-х збудували помпу і фільтраційну залу. Так виникла в місті нова вулиця – Фільтрова. Воду брали з річки Стир.

Помпу і двигун замовили у фірми The international shipbuilding and Engineering Co. Ltd. Ця гданська компанія працювала з середини XIX століття і була заснована як Кайзерський суднобудівний завод Данціга (Kaiserliche Werft Danzig).

А от реальне влаштування «руртягів» (прокладання труб) почалося тільки в листопаді 1934 року. Кожен етап робіт фіксували й заносили у протокол. Зрозуміло, що першою вулицею з новими «рурами» була Фільтрова і теперішня Дубнівська. Воду тягнули в напрямку центру міста. За кінець листопада і грудень 1934-го труби дотягнули аж до вулиці Шопена. Наступного року роботи продовжилися. Спочатку тягнули труби по Шопена до урядової колонії – там уже був автономний водопровід, який потім підключили до міського. У містечку був окремих працівник, який слідував за водогінною системою. У підвалі будинку на глибині чотирьох метрів розташовувалося дві помпи, які качали воду до будинків кварталу.

У 1935 році водогін будували досить швидко. У травні дотягнули мережу до міського парку і вулиці Ягеллонської. Тоді потрохи розширювали мережу і тягнули в напрямку мосту Казимира Великого. Більша частина міста тоді отримала водогін, мережа якого простягалася від Кафедральної до нинішнього проспекту Перемоги і від Ковельської до Дубнівської. Тоді ж утворили окремих Комітет розбудови водогону, а потім і Підприємство водотягів і каналізації Луцька.

Загальна довжина довоєнного водогону склала 18 кілометрів. У цей же час закладали й каналізацію.

З тих часів до сьогодні на вулицях можна знайти ще чимало металевих люків, ґраток та інших елементів зі старими написами, за якими приховується не тільки історія Луцька, а й іноді цілого східноєвропейського регіону. У місті встановлювали пожежні гідранти й перекирні крани, які називалися *zasuwa wodna*. Їх і досі можна бачити на багатьох вулицях. Під час реконструкції вулиці Крилова у травні 2015 року одну таку засуву вкляли.

ЛУЧАНИ ЗА ДЕНЬ ВИПИВАЮТЬ ЦІЛИЙ ЦУМ ВОДИ

Під час війни водогін не тільки працював, а й розвивався. Прокладали труби в будинки, відновлювали пошкоджені ділянки після руйнувань, інженери бігали містом й виконували за потреби поточні ремонти за зверненням мешканців та різних установ.

Повільними темпами розвивався водогін і після війни. У 1954 році загальна довжина труб становила 27 кілометрів. У ті часи місто з системи споживало три тисячі кубічних метрів води за добу. «Трудящі» могли втлумачити спрагу з 66 громадських колонок. Приблизно стільки ж було пожежних гідрантів. Суттєво змінилася ситуація в наступні два десятиліття. Луцьк став збільшуватися в розмірах, особливо в сімдесяти роки. Будували нові райони, великі підприємства. Нові будинки не могли бути без водної системи. У першій половині 1960-х для Луцька склали генеральний план. За ним, деякі ділянки й села поблизу мали бути приєднані до міста. На них планувалися нові мережі водопроводу і каналізації. Були запроєктовані території з обов'язковим прокладанням та з перспективним. Планували протягнути водогін на Гнідаву і Рованці, також на теперішній проспект Відродження і 33-й район, яких тоді ще не було.

Цікаво, що інформація про каналізаційну мережу того генплану була засекречена. Карту з трасуванням системи по місту розсекретили тільки в 2006 році. За проектом шістдесятіх, мережа труб мала за кільканадцять років збільшитися у кілька разів. Масове соціалістичне будівництво Луцька далось взнаки – уже в 1972 році місто споживало рівно в 10 разів більше води, ніж в середині п'ятдесятих. Загальна довжина водогону склала 108 кілометрів, а каналізації – 54. У другій половині сімдесятих збудували важливий об'єкт – станцію знезалізнення води.

Відтоді водна мережа міста дуже розвинулася. «Луцькводоканал» – велике підприємство, яке постачає воду до 14 навколишніх сіл. Від певного часу відмовилися від забору води з річки Стир. Нині в нас, як це було 100 років тому, знову артезіанський водогін, який бере воду із пониз півсотної джерел завглибшки до 160 метрів. Цікавий факт – луцьку воду називають однією з найкращих в Україні. Якби сьогодні сумарну довжину луцького водогону і каналізації викласти вздовж автошляхів, то труб вистачило б дотягнути від Луцька до Кракова через Ягодин – приблизно 515 кілометрів.

Зі свердловин вода спочатку проходить різні види очищення, а тільки тоді розподіляється до мешканців. Це великий і тривалий технологічний процес, набагато складніший, ніж безпосередня подача по трубах зі свердловини, як це було в перших локальних водогонних міста. Суттєво збільшилася і подача води за добу. Якби з нинішнього ЦУМу все викинути і залишити тільки коробку й заповнити її водою – то це такий приблизний добовий об'єм подачі води. Навіть залишилося б ще трохи залити в гастронум у підвалі.

У справі водогону ще чимало цікавого. Залишки системи польських часів, підземні колектори, шахти... Та це тема окремої розмови. Є тут ще незнані сторінки й призабуті. А дещо тільки останніми роками відійшло в небуття – наприклад, вуличних колонок практично не залишилося. У майбутньому луцький водогін однозначно чекає реконструкції, адже 50% мереж вважаються зношеними. З розбудовою нових районів писатиметься і його нова історія.

ПРОБЛЕМА

ЧИ Є МАЙБУТНЄ В ЛУЦЬКОГО ГАНДБОЛУ?

Іван ЗАХАРЧЕНКО

Цього року наперекір обставинам спортивне життя в Луцьку не занепало, а навпаки – активно розвивається. Узяти хоча б успішні виступи в елітних дивізіонах країни футбольної «Волині» чи волейбольного «Континіум-Волинь-Університету». Дебютним у Суперлізі цей сезон став і для волинського «Волиньбаскет-ВОГ». Федерація легкої атлетики завдяки співпраці з Фондом Ігоря Палиці «Новий Луцьк» відновлює спортивні об'єкти та проводить із заведеною регулярністю різні змагання.

Ще однією хорошою новиною для луцьких любителів спорту може стати створення гандбольної команди. Фактично, вона вже є. ГК «Волинь-Луцьк» заявила на участь у Вищій лізі. Про підготовку до регулярного чемпіонату та проблеми, які спіткали луцьких гандболістів, розповів головний тренер команди Ростислав Ланевич.

– У Луцьку є хлопці, з якими ми ставали чемпіонами дитячих ліг. Вони всі вступили до луцьких вишів, була ідея грати у Вищій лізі. Я подав заявку, нас включили, але дуже довго календар розробляли. Цьогоріч у Вищу лігу заявили шість команд, але інформація ця неправдива. Тому що Полтава і Київ навіть не збиралися грати. На перший тур ми мали їхати в Київ, та місцева команда не захотіла грати у «вищій». А в другому турі мали грати з Броварами, та вони попросили його перенести. Наступний тур в нас у Южному. Та, чесно кажучи, ця невизначеність убиває моє бажання грати в такому чемпіонаті. Крайче із-

дирити на турніри, ніж не знати, на яке число готувати до туру, з якою командою грати, яку тактику обрати. Організація така, що в мене опускаються руки. Я не хочу там зараз грати.

Найбільша проблема, що може завадити лучанам виступати у «вищій», – це відсутність залу.

– У гандболі грають з липучкою, тому нас не хочуть пускати в зал ОДЮСШ. Попередньо мали проводити домашні ігри в «Адреналіні». Та там зал холодний, дуже жорстко покриття. Крім того, його поклали просто на бетон, а це дуже травматично. Адже в гандболі багато падінь. Навіщо ті очки, мені здоров'я моїх хлопців важливіше.

Відповідно, виникають проблеми і з тренувальним процесом. Ні для кого не секрет, що кожне місто має свій улюблений вид спорту. Та лише запорізькому «Мотору» і ужгородській жіночій ГК «Карпати» в цьому плані пощастило. Решта вітчизняних гандбольних колективів можуть тільки мріяти про такі умови.

– Гандбол нікому нецікавий. Перша проблема – це база. Якщо буде база, тоді будемо розвиватися далі. Так, в нас нема де

тренуватися. Впустили баскетбол, але вигнали гандбол. Ми не можемо розміститися. Ми про це говорили. Трохи тут тренуємося, є по школах в нас зали... Але які ж там зали. Ворота мають бути три на два метри. У школах вони менші, або взагалі намальовані на стіні. Це не сприяє розвитку гандболу. Немає бази не тільки в Луцьку, а й в області. Люди працюють у Горохові, Маневичах, Нововолинську, а хороших залів немає.

Через це у Луцьку є можливість готувати дітей до сьомого класу. За інерцією діти виступають ще у восьмому, а далі молоді зірки гандболу розбігаються. Багато наших вихованців зуміли досягти успіху в Україні й за кордоном. Тренер Ланевич пригадав лише кількох хлопців, та перелік вражає.

Роман Котилюк грав у румунському чемпіонаті, виступав у фіналі європейського кубка. Михайло Цап був капітаном національної збірної, грав в Ізраїлі і Румунії. Дмитро Дорошук був у Ізраїлі та в мінському «Динамо», а зараз грає за багаторазового чемпіона України – запорізький «Мотор». Разом з ним в команді є Станіслав Жуков. Артем Коза-

кевич у «Портовику» виступав. Дмитро Веремчук грає в молдовському чемпіонаті. Роман Чосік у Польщі не один сезон виступає. І це тільки хлопці з Нововолинська. Тепер лучани. Андрій Матюк грає в білоруській Суперлізі. Роман Герасимчук виступав на Кіпрі. Юрій Шамрило виступає у вітчизняній Суперлізі, а цьогоріч виграв «бронзу» на чемпіонаті Європи з пляжного гандболу. Богдан Оліферчук грає в Польщі... І щороку Ростислав Анатолійович має новий випуск майбутніх чемпіонів.

– Я почав працювати тренером у 2001 році, будучи студентом Волинського державного університету. Перший тренерський досвід здобував працюючи з хлопцями 1990 року народження в ОДЮСШ Луцька. На сьогодні я продовжую тренувати юних гандболістів у цій школі. Зі мною працюють молоді спеціалісти, мої вихованці, Микола Шнит та Андрій Олішук. Щодо школи, то вона налічує понад 100 гандболістів. Це групи хлопців 1996, 1998, 2000 та 2002 років народження. Скажу, що в Луцьку діти радо грають у гандбол, тому проблем із набором у нас немає. Щодо труднощів, то у нас їх низка – це завантаженість спортивних залів, фінансування виїздів на турніри, яке в основному здійснюється за рахунок батьків, та екіпірування команд. Наприкінці року в спортивній школі мають вітати призерів. Я сім складати список і виїшло 38 призерів чемпіонатів України та Європи. І це тільки діти, що тренуються в ОДЮСШ.

Питання з Вищою лігою все ще є відкритим. Ростислав Ланевич зізнається, що можливе об'єднання з нетішинською командою.

– У них є гроші, але немає людей, в нас ситуація протилежна, – пояснив тренер.

ДОБРА СПРАВА

СУЧАСНИЙ СТАДІОН – У КОЖЕН РАЙОН

Сучасні легкоатлетичні доріжки, а також майданчики для гри у міні-футбол, баскетбол та волейбол з'явилися у трьох районних центрах Волині – Маневичах, Камені-Каширському і Любешові. Ківерці також отримали спортивні майданчики, а легкоатлетичні доріжки місцевого стадіону «Колос» матиме вже навесні.

Як пише сайт Федерації легкої атлетики України, загалом на облаштування об'єктів у кожному з міст витрачено близько півтора мільйона гривень. Доріжки та ігрові майданчики мають штучне освітлення. На них вже тренуються легкоатлети місцевих ДЮСШ. На черзі у розбудові – райцентр Ківерці. Усе

це – завдяки співпраці Федерації легкої атлетики Волині та Фонду Ігоря Палиці «Новий Луцьк».

Варто зауважити, що підписаний Меморандум про взаємовідносини щодо розвитку фізичної культури і спорту між Фондом та громадською організацією «Федерація легкої атлетики Волинської області» передбачає спорудження легкоатлетичних стадіонів у кожному районному центрі області. На початку вересня цього року відбулося урочисте відкриття оновленого стадіону «Авангард» у Луцьку, на якому відбувся Командний чемпіонат України з легкої атлетики серед молоді.

Підтримка спорту на Волині і в Луцьку зокрема – один із напрямків роботи Фонду

Ігоря Палиці «Новий Луцьк», який реалізується в рамках постійної програми «Луцьку – спорт високих досягнень». Так, у місті активно облаштовують футбольні міні-поля у школах, спортивні майданчики у стилі «street workout» у дворах, реконструювали стадіон «Авангард», який вже готовий приймати легкоатлетичні змагання світового рівня. Поряд будують сучасний спортивний комплекс – фітнес-клуб мережі «Sport Life». Крім того, найталановитіші юні футболісти «Волині» отримуватимуть стипендії від Фонду, що задекларовано Меморандумом, підписаним головою правління Фонду Олександром Товстенюком та директором ДЮФШ ФК «Волинь» Андрієм Коротаєвим.

Х ДІЙСТВО

ФІОЛЕТ ВЕЗЕ ДО ЛУЦЬКА ПІСНІ ЛЮБОВІ

Луцький гурт ФІОЛЕТ виступить у рідному місті з презентацією нового альбому «Пісні любові на полі бою». Концерт відбудеться 3 грудня у нічному клубі «OPERA DANCE CLUB» (просп. Волі, 42).

На шанувальників чекає абсолютно нова програма та все краще за шість років існування гурту.

Як відомо, ФІОЛЕТ на початку жовтня презентував свою нову студійну платівку із символічною назвою «Пісні любові на полі бою». Робота над матеріалом стартувала всередині 2014 року і фінішувала у вересні 2015-го.

У листопаді команда вирушила у всеукраїнський тур на підтримку альбому, у якому ФІОЛЕТ, окрім власне презентації нових пісень, поділиться із відвідувачами концертів і новим баченням старих пісень.

«Музика – це зброя, тільки істотно вищого порядку і глибиннішого ураження. Пісні з нашого нового альбому пройняті нотами самоствердження, волі до життя та непереборної віри в краще. Любов тут всеохопна і виходить далеко поза рамки усталених пісенних «лавстори». У «Піснях любові...» слухач мандруватиме українськими містами, від Львова, Луцька че-

рез Київ до східних кордонів нашої країни; занурюватиметься в глибини власного минулого, ностальгуватиме і надихатиметься; любитиме і захоплюватиметься, мовчатиме і кричатиме; пройдеться стежками вічного літа, які приведуть його до днів теперішніх. «Пісні любові...» – це роман у піснях, щира особистісна повість буремного сьогодення», – розповів про альбом лідер та вокаліст гурту Сергій «Колос» Мартинюк.

Вартість квитків: перші 100 квитків – по 80 грн, попередній продаж – 100 грн, у день концерту – 120 грн. Початок о 19:00.

ФІОЛЕТ – музичний гурт з міста Луцька, який виник у 2009 році. Музика колективу характеризується яскраво вираженими мелодійними структурами та змістовними текстами різнопланової тематики. Гурт стилістично не позиціонує себе жодним чином, легко поєднуючи традиційне поп-рокове студійне звучання та драйвовий концертний надрич. Один із найбільш концертуючих молодих гуртів України. Спочатку музиканти створювали

музику «для себе» та свого кола. Тематика пісень варіювала від любовної лірики до соціально-патріотичних композицій під акустичну гітару. 1 жовтня 2009 року команда в рамках клубного фестивалю «Форпост» у Луцьку відіграла свій перший повноцінний концерт тривалістю 25 хвилин. Ця дата вважається днем народження гурту. Символічно, адже 1 жовтня відзначають Міжнародний день музики.

СТУДІЙНІ АЛЬБОМИ

- «Rock'n'love» (2012)
- «Вігвам» (2014)
- «Пісні любові на полі бою» (2015)

МІНІ-АЛЬБОМИ

- «Трохи тепла» (2010)
- «Ігри з датами в календарі» (2011)
- «10 000 грн. в небо» (2011)
- «Атоми щастя» (2013)

КІНОМЕНЮ ВІД ГУРМАНА

Сергій МАРТИНЮК

«КУТІС»

(США, Росія 2014)
Режисер: Джонатан Мілотт, Кері Мерніон

Як би я не любив Елайджу Вуда, останні роки актор, майже наслідуючи карколомні провали Ніколаса Кейджа, підписується під відверто паршиві постановки... Не стала винятком і наша сьогоднішня історія: в стінах приватної школи зароджується небезпечний вірус – інфіковані діти-зомбаки оголошують війну дорослим і світу.

Як вам?.. Загалом стрічку можна подивитися разок у хорошій компанії і забути відразу ж, але що тут робить Елайджа? Де шедеври, яких реально хочеться від актора? Втім, поза акторами і драматикою хоррору, фільм досить самотній у плані гумору, емоційного полотна оповіді та сюжету. Для поціновувачів теми – можна, решті – добре подумати.

«НАРКОТИК»

(США, 2015)
Режисер: Рік Фамуййва

Цікаве поповнення на полицю якісних молодіжних драм. Чорні почесному розповідають про чорних, і це не може не торкати в процесі перегляду фільму. Історія талановитого підлітка, молодість якого проходить у злочинному районі, де діють свої закони і моральні імперативи. Мрії вчитися в Гарварді, стати як музикант впираються в стіну колючих реалій. Багато деталей, нюансів та півтонів і при цьому вдалий хронометраж, який тримає в тонусі до кінця стрічки. Чесне інді-кіно, прямо з вулиць та облич персонажів на екрані. Раджу, кому до снаги.

«ПОЇЗДКА В МАРРАКЕШ»

(Німеччина, 2013)
Режисер: Кароліна Лінк

Дивним чином, але стрічка, без рейтингів на кіносайтах і хорошого промо, з числа переглянутих за останні тижні фільмів, торкнула мене чи не найбільше. Син відомого театрал-режисера їде на «африканські» канікули до батька, з яким має складні і суперечливі стосунки... Життя серед богеми в розкішному готелі, навколо якого розгортається бідове життя місцевих, штовхає юнака на втечу. Знайомство з місцевою повією визначає й напрямок руху. Місцеві традиції, виклики, дикі реалії та цілком інший вимір життя. Батько вирушає на пошуки сина-бунтівника. Спільна подорож назад стане для героїв справжнім шляхом до примирення, а сам фільм у світлі сюжету виглядає ще тією притчею... Раджу – сильне кіно про сильних і від того дуже слабких людей. Можна!

«МАНДАРИНИ»

(Естонія, Грузія, 2013)
Режисер: Заза Урушадзе

Фільм-випробування. Для мене особисто. Особливо в світлі подій на Сході. В світлі війни, жертвами якої стали тисячі українців. Епізод з історії абхазького конфлікту початку 90-х... У хаті місцевого естонського колоніста за одним столом опиняються чеченський найманець та грузинський вояка. У кожного своя правда, свої аргументи, честь і гідність. Але понад усім – повага до людини, яка обидвом врятувала життя і дала прихисток у своїх стінах. Трагічна історія про біль війни і смерть, яка не обирає... Рекомендую. Наполегливо. Бути людьми – це так важливо.

Х АФІША

4, 5, 11 ГРУДНЯ

ЛУЧАН КЛИЧУТЬ НА СВЯТО ДЖАЗУ

У Луцьку невдовзі відбудеться міжнародний джазовий фестиваль «Jazz Bez – 2015». Музичне дійство збере шанувальників інтелектуального мистецтва 4, 5 і 11 грудня у Волинському обласному театрі ляльок (вул. Кривий Вал, 18).

Як повідомили у Луцькому джазовому клубі, обласний центр Волині вже ввосьме прийматиме це свято музики.

«Грудень – час, коли падає перший сніг, а дві країни – Польща та Україна – живуть джазом. «Jazz Bez» – транскордонний джазовий марафон. Це десятки нових міжнародних проєктів, сотні музикантів, тисячі меломанів, безліч кілометрів. Родзинка J.B. – поєднання в рамках одного фестивалю максимальної кількості джазових стилів (свінг, ф'южн, бі-боп, джаз-рок, фанк, кул, фрі-джаз) та імпровізаційної музики. «Jazz Bez» – багато якісної, розумної, експериментальної, емоційної музики від виконавців з цілого світу. І, звичайно, традиційні джем-сейшени», – наголошують організатори.

ПРОГРАМА ФЕСТИВАЛЮ

4 грудня, п'ятниця, 19:00
«Ali Perret's DU.DU» (Туреччина, Вірменія, Греція, США)
«MATEEN-BAUER-TOKAR-KUGEL» (США, Україна, Німеччина)

5 грудня, субота, 19:00
«SAAGARA» (Індія, Польща)
«Vehemence Quartet» (Польща)

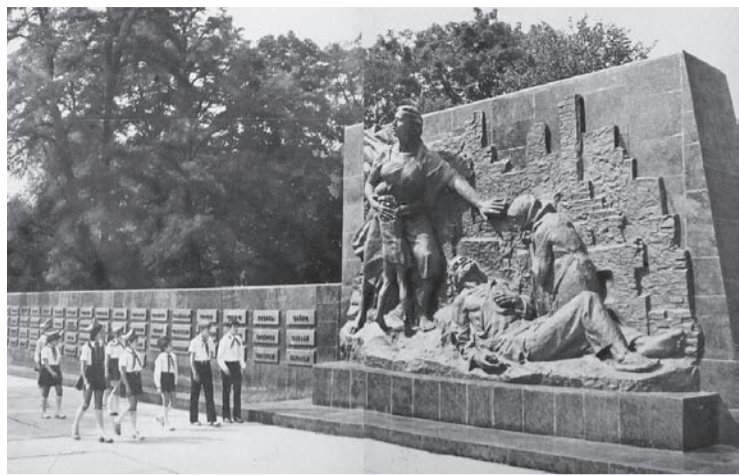
11 грудня, п'ятниця, 19:00
«AngelaGaber» (Польща)

Організатори фестивалю у Луцьку: Генеральне Консульство Республіки Польща в м. Луцьку, Волинське молодіжне громадське об'єднання «Єднання», Благодійний фонд «Співдружність-Волинь», Луцький джазовий клуб, театр «ГарМІДЕР» та Мистецьке об'єднання «Дзига».

Вхід на фестиваль – за запрошеннями, проте кількість місць обмежена. Запрошення можна безкоштовно отримати в касі лялькового театру та в Галереї мистецтв (вул. Лесі Українки, 24). Варто зазначити, що на фестивалі збиратимуть кошти для поранених військових.

«Оскільки ми зробили все можливе, щоб вхід був безкоштовним, сподіваємось, що гості фестивалю зможуть долучитись до благодійності і замість купівлі квитка пожертвувати кошти на добру справу», – наголошують організатори.

КОЛЕСО ІСТОРІЇ. ЛУЦЬК

Олександр КОТИС

У 60-70-х роках радянська влада ліквідувала кілька старих кладовищ Луцька. Серед них караїмське, православне, німецьке, єврейське. Ліквідували і польський цвинтар. Частину могил просто заклали бетонними тротуарними плитами і влашту-

вали на цьому місці Меморіал Другої світової війни. Про малознану сторінку розповів колишній голова міськвиконкому Юрій Сулівін, який у жовтні 1977 року як офіційна особа відкривав новий Меморіал. «Були проблеми з Києвом. У нас обе-

ліск проектувався заввишки 43 метри. А в Києві схожий обеліск, який на той час уже був збудований, був нижчий. Дзвонили, обурювалися, казали – так не можна... Як же ж – в якомусь Луцьку буде вищий обеліск, ніж у Києві? Але якось тоді все зам'ялося, заглохло, і ми таки побудували», – розповів він.

Так, синку, крок, ще крок. Молодець. Іро, неси швидше камеру – син із випускного повернувся.

Чоловік стрибає перший раз із парашутом. Зібралися для цього дійства близькі та друзі. Чоловік приземлився і лежить мовчки. Дружина каже їхньому синові:

- Подивись, чи дихає батько. Син підбіг і каже: - Батько дихає, але навколо нього дихати неможливо.

- Сьомо, а що ви подарували молодим на весілля? - Старовинний порцеляновий сервіз на 12 персон. А ви, Ізя? - А я – ситечко для чаю на 88 персон!

- Мойшо, я сьогодні мав жахливий сон! Софі Лорен, Демі Мур, Клаудія Шиффер і моя Роза билися між собою за мене!

- І де ж жак? - Перемогла Роза!

- Лікарю, ви не могли б змінити схему прийому ліків? - Це як?

- Ви мені виписали по одній пігулці чотири рази на день під час їжі, а я б хотів по дві двічі на день.

- Чому? - Їжі на чотири рази не вистачає.

♦ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ ♦ ПРИВАТНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАЮ
♦ Економний обігрівач (15 коп/год). Тел.: (050) 135-44-52.
♦ Ракетку для великого тенісу Dunlop, оригінал. Тел.: (095) 543-45-12.
♦ Продам мобільний телефон Samsung C-3312, сенсорний, білого кольору. Ціна 400 грн. Тел.: (050) 135-44-52.
♦ Сітку металеву для огорожі, стовпчики та фіртку. Тел.: (066) 233-86-51.
♦ Швейну машинку Singer (1968 року) у робочому стані. Тел.: (096) 765-06-93.
♦ DVD-плеєр чорного кольору б/в, вставляється флешка. Ціна 200 грн. Тел.: (093) 927-01-25.
♦ Газову плиту «Грета» на 4 конфорки коричневого кольору. Б/в 1 рік. Тел.: (050) 804-89-30.
♦ Шкіряні дивани у хорошому стані. Тел.: (050) 438-34-75.
♦ Стелажі до гаража або складу. Тел.: (095) 543-45-12.
♦ Велосипеди з Німеччини, великий вибір. Можливість доставки на замовлення. Тел.: (050) 438-34-75.
♦ Продаю стіл, шафу з антресолю, два крісла дерев'яні і вішак для одягу та взуття. Ціна договірна. Тел.: (050) 804-89-30.

♦ Меблі: шафа, диван, сервант, шафа книжкова. В хорошому стані. Тел.: (063) 451-40-68.
♦ Шашличницю ковону ручної роботи. Ціна договірна. Тел.: (066) 408-29-36.
♦ Клей ПВА вагою 10 кг. Тел.: (098) 262-43-97.
♦ Дитячу ванночку голубого кольору у хорошому стані (б/в). Ціна договірна. Тел.: (095) 360-09-96.
♦ Телевізор «Електрон», диван та кухню б/в. Тел.: (098) 262-43-97.
♦ Матрац пружинний двосторонній на односпальне ліжко. Тел.: 23-31-24.
♦ Нову пральну машинку «Ауріка 101» (напівавтомат) та кольоровий телевізор «Фотон» у хорошому стані. Тел.: (095) 602-01-72.
♦ Два дерев'яні крісла. Тел.: (095) 418-49-08.
♦ Дерев'яні вікна засклені б/в, дерев'яну вішалку з тумбою для взуття і ковону шашличницю. В хорошому стані. Тел.: (050) 995-39-71.
♦ Швейну машинку «Чайка» з тумбою та холодильник «Дніпро-2». Тел.: 71-10-82, (095) 303-75-00.
♦ Сервант нового зразка (колір махонь). Ціна договірна. Тел.: (050) 995-39-71.
♦ Вікна дерев'яні нові розмірами 130x100 і 170x170 та двері нові з коробкою, 2 шт. Тел.: (098) 262-43-97.

♦ Холодильник б/в. Тел.: (050) 438-34-75.
♦ Бруківку-камін (шашку), чорний, базальтовий. Розмір 5x5, 7x7, 10x10x5 см. Ціна 90 – 115 грн/м². Тел.: (050) 378-84-38.
♦ Зерновий комбайн MF-186, готовий до сезону. Тел.: (050) 642-14-50.
♦ Секцію від стінки «Волинь» (сервант багатозначного призначення). Тел.: (050) 804-89-30.
♦ Квартиру в центрі Луцька (просп. Волі), 52 м². Тел.: (095) 543-45-12.
♦ Земельну ділянку під забудову в селі Лаврові Луцького району, 0,20 га. Вихід до озера, поруч церква, школа. Є газ і світло. Ціна договірна. Тел.: (095) 418-49-08.
КУПЛЮ
♦ Намисто, речі старовини і стару радянську апаратуру, плати. Тел.: (096) 364-62-03.
♦ Б/в меблі у квартиру (після 2000 року виробництва) у будь-якому стані. Самі забираємо. Тел.: 29-29-92, (095) 890-49-60, (096) 501-59-71.
ПОСЛУГИ
♦ Допомога у виконанні наукових, курсових і дипломних робіт для студентів факультету міжнародних відносин. Тел.: (050) 279-45-14.
♦ Виготовлення кованих виробів, продаж еле-

ментів, сітка для огорожі, зварна сітка. Тел.: (050) 672-24-55.
♦ Приватний адвокат. Консультації, складання заяв, скарг, договорів. Захист у кримінальних справах (слідство, суд). Представництво у цивільних, адміністративних, господарських справах. Свідоцтво № 31 від 29.06.93 р. Тел.: 72-37-26.
♦ Виконуємо ремонтні роботи (шпаклювання стін, стелі; вкладання плитки, ламінату; декоративна штукатурка). Досвід роботи. Тел.: (097) 926-67-10, (096) 632-04-85.
♦ Виконуємо різні види земляних робіт (чищення підвалів від зайвої землі, засипання ям, септиків та інше). Тел.: (093) 927-01-25.
РІЗНЕ
♦ Шукаю на роботу людину, яка добре володіє англійською мовою. Тел.: (095) 00-478-00, (098) 73-171-33.
Подати оголошення можна за номером телефону: 788-005 або написати нам на поштову скриньку: hroniky.reklama@gmail.com

Crossword puzzle grid with various clues and images of a man and a fish.

ВІДПОВІДІ НА СКАНВОРД від 19 листопада 2015 року
E Z B G O P H N O B B V
D A B K A A I И Б P A T O K
I И P Л E M У P Л Д
P O B O Д O K B И Л У Ш O K
B Б X A H Г A И O Д A
P P Л E B I Г Л M A T T I P
П И B O A H K Л A B Г A Л A Ф T
Д Г У T A I И A П Л I T Ь
Ф A З A H H I C O H T O Ф У В M
T O T O A П З Л И B A
C A X П Л У Г A У
Ш T A H Г A Л I C A Б O C X
P H A Б P Я K Д P Y K A P
B A Л I З A M A P E Д I H A
X T A P T A P C K A Л Ь П

Хроніки ЛЮБАРТА
Реєстраційне свідоцтво ВЛ №365-99ПР від 26 квітня 2010 р. Засновник – ТзОВ «Редакція газети «Хроніки Любарта»
Редактор Андрій Лучик
Адреса редакції: м. Луцьк, просп. Волі 1Б, 2-й пов., оф. 2-16
Контакти: (0332)788-005, hroniky@gmail.com, www.hroniky.com
Відповідальність за зміст публікацій та достовірність фактів несе автор.
Редакція залишає за собою право літературного редагування матеріалів. Газета є виданням вільних журналістів, деякі автори працюють під псевдонімами. Виходить один раз на тиждень.
Обсяг – 4 друк. арк.
ТзОВ «Експрес Медіа Друк»
81085, Львівська область, Яворівський район, с. Рясна-Руська, вул. Свободи, 5
Наклад 10 000 прим. Замовлення: 21962.
З приводу розміщення реклами звертайтеся: (095) 712 25 98 hroniky.reklama@gmail.com
Під час підготовки номера використовувалися інформаційні повідомлення та фотографії з сайтів: pravda.lutsk.ua, vip.volyn.ua, simya.com.ua, volynnews.com, volynpost.com, uk.wikipedia.org, hromadske.volyn.ua

www.hroniky.com ЧИТАЙТЕ «ХРОНІКИ ЛЮБАРТА» В ІНТЕРНЕТІ

Ходив містом Олесь ГАВРИЛОВ

З НЕПУБЛІКОВАНОГО

МІСТО ВОДІІВ

Молодець Тичина, про нас написав колись: «Я стверджуюсь, я утверждаюсь, бо я живу». У Луцьку мерські вибори треба проводити в кінці листопада – на початку грудня. Тоді краще видно справжнє обличчя твого міста. Постмодерністські калюжі, безпросвітний бруд, відсутність асфальту на тротуарах додають неповторного шарму і туристичної привабливості Луцьку. Адже місто за п'ять років змінилося! І має нові горизонти. Бо Він – справжній! Бо Він – людина!

Перший сніг завжди тане. З ним пішли за водою й 9 мільйонів, витрачених на проспект Волі. Так турботливо, по-батьківському, тато нашого міста подбав про простих лучан-пішоходів. Стрибаєш поміж калюж, шукаєш очима камінчик між будівельного сміття на стежині життя, яка колись називалася тротуаром, і повторюєш, наче мантру: «Яка біда мене, яка чума косила»...

Із першим мокрим снігом і його відображенням на наших фізіях чомусь швидко змовкли радісні голоси підтримки Людяного, Сонцесяного і Відповідального. Мовчить й «Фейсбук», не чути і чесних журналістів. Напев-

не, антиолігархічна громадськість сушить після снігу мешти та дезинфікує хворе горло фуршетною переможною горівкою. А з міфічного фонтана на Театральному хтось хлебче солодку шоколадну суміш обцянок.

Мав приємність возити Луцьком його гостей. Іноземних і поважних українських. Коли ходиш щодня містом, той не помічаєш того, що жахає. Коли ж їдеш із інозем-

цем у машині... Таким непривітним часто видається рідний Луцьк, що хочеться на черво-не світло перти, аби гість не побачив бруду й безладу.

Ось на Набережній порваний вітром білборд витріпує залишки твоїх нервів. Тут на Ковельській біля самісного світлофора три мішки зі сміттям дотепно хтось підклав... Аж ось на хіднику просто кудись випарувалася бруківка і бордюрина...

А прекрасні халупки на Богдана Хмельницького! Із вікнами – вищербленими зубами, які привітно посміхаються перехожим. Безгоспідарні, кажуть... І ніхто не знає, хто їхній власник...

А у вухах бамкає, наче пірний набат: «Довіримося господадарнику!»

...Повертаємо на Кафедральну. Ні, не повертаємо, стоїмо у заторі. Субота – базарний

день, вулиця забита автівокми. Їм є де припаркуватися, добре, що Кафедральна поряд, так зручно тут поставити машину і піти поблукати затишним торговищем усією родиною.

Проїхати вдається не відразу, бо мусимо пропускати зустрічні машини. А ми ж туристів веземо, в Старе середньовічне місто.

Два з трьох входів на стіни кам'яного творіння посполитих князя Любарта виявляються зачиненими. Бо небезпечно, слизько і можна впасти. Дашок над замковою стіною із дзюрками, плаче дощем над сумною долею організованого туриста.

І, наче марево, облуду з очей, стираєш зі стіни замку уявний напис «Не продавай свій голос, не дай олігарху купити область!».

Туристи – народ дотепний. Самі запропонували базар – окрасу Старого міста – прибрати звідти. Зазирали у бійниці замку, а там іржаві дахи «черепак» і контейнерів. Натягнули умовного лука і буцім стрілу випустили: «А може, бахнемо по них?!».

Обов'язково бахнемо! І не одного разу. Всю клоаку несмаку порвемо на шмаття. Але згодом.

АСТРОЛОГІЧНО-ПОЛІТИЧНИЙ ГОРОСКОП НА 27 ЛИСТОПАДА – 3 ГРУДНЯ

ОВЕН (21.03 – 20.04)
Юлія Вусенко (31 березня 1982 р.)
Депутат Луцькради

Цього тижня зорі радять не вірити своєму щастю. І якщо вам запропонують руку і серце, п'ять разів впевніться, чи щирі такі почуття. Зрештою, він почне сумніватися. Отож, виникне закономірне питання: чи сильно вас люблять?

ЛЕВ (24.07 – 23.08)
Володимир Пащенко (4 серпня 1972 р.)
Громадський діяч, ресторатор

Помилуйтеся цього тижня на здоров'я! Дверима, у розрахунках, у людях. Помилуйтеся в чому завгодно. Нічого страшного, це природний процес. Адже щоб уникати помилок, треба набиратися досвіду, а щоб набиратися досвіду, треба робити помилки.

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)
Тарас Яковлев (15 грудня 1981 р.)
Перший заступник міського голови Луцька

Вирішивши нічого не робити, робіть це на очах у зайнятих людей. Нехай заздрять і зрозуміють нарешті, який безглуздий їхній спосіб життя. Показові виступи можна проводити посеред свого офісу або на чужій території. Схоже, що вас сплутають із цапом-відбувайлом.

ТЕЛЕць (21.04 – 21.05)
Юрій Моклиця (5 травня 1982 р.)
Помічник народного депутата

Тиждень буде напруженим від смеркання до перших зірок. Будете ще більш серйозним і працьовитим. Слід уникати категоричності суджень та індивідуальної роботи, що вимагає зосередженості. Клопоти про надбавку до зарплати можуть виявитися немарними.

ДІВА (24.08 – 23.09)
Олександр Товстенюк (22 вересня 1977 р.)
Голова правління Фонду «Новий Луцьк»

Можна цілком розраховувати на успіх у справах. Не беріть близько до серця тимчасові сплески емоцій в стані ворогів. Тим більше, що енергії у вас нині достатньо. Настав час збирати плоди публічного способу життя.

КОЗОРИГ (22.12 – 20.01)
Ігор Гузь (11 січня 1982 р.)
Народний депутат

Політичні терміни у вашому житті зміняться на визначення із шахів. Зверніть увагу на баскську систему. У ній гравці одночасно грають один з одним дві гри на двох дошках – почергово білими і чорними фігурами. Така стратегія ідеально пасуватиме Козорогам цього тижня.

БЛИЗНЯТА (22.05 – 21.06)
Андрій Козюра (6 червня 1979 р.)
Депутат Луцькради

Поставте кілька палиць у колеса вашому альтер-его. Це корисно для того, щоб ваш паралельний світ не задавався від усвідомлення власної значущості. Складнощі із силовими органами бояться не варто ні за яких обставин. Але це тільки цього тижня.

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)
Петро Шпиґа (30 вересня 1973 р.)
Т. в. о. начальника волинської поліції

Уникайте зустрічей з давніми знайомими, бо вони виявляться для вас надзвичайно нудними. Щоб ненароком не бути поміченим і впізнаним, гарненько замаскуйтесь за всіма правилами шпигунських детективів. У поліцейського, наприклад.

ВОДОЛІЙ (21.01 – 19.02)
Артем Запотоцький (31 січня 1980 р.)
Депутат Луцькради

Щойно повернетесь додому, вам краще в що-небудь відразу втупитися: у телевизор, комп'ютер або книгу. Бо до вас постійно чіплятимуться із запитаннями, коментарями, порадами. Таке вже «селяві» перших днів в серпентарії.

РАК (22.06 – 23.07)
Олександр Свирида (8 липня 1967 р.)
Депутат Волиньради

У справах слід бути особливо вправним, хоча б тому, що речі, не потрібні особисто вам, можуть стати в пригоді вашим партнерам, колегам і босам. Отож, не бійтеся забарахлитися понад усяку міру – вершки від непотрібних дрібничок на кшталт літаків і пароплавів зберете дуже скоро.

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)
Іван Корчук (11 листопада 1958 р.)
Директор КП «Луцькводоканал»

Остерігайтеся недоброякісної продукції. Навіть коли купуватимете воду, не буде зайвим перевірити її на придатність: уважно вивчивши кількість водню і кисню, а також спробувавши випити контрольну склянку просто в магазині.

РИБИ (20.02 – 20.03)
Сергій Була (7 березня 1979 р.)
Депутат Луцькради

Дотримуйтеся традицій радикалізму та знаходьте цілком вагомі дивіденди від цих ефемерних понять. Вчіться видобувати вигоду з нічого. Спілкуйтеся тільки з тими, хто щось вам пообіцяв і всіляко уникайте тих, кому самі щось завинили.